

Dr. Palágyi Tivadar*

KÜLFÖLDI HÍREK AZ IPARJOGVÉDELEM TERÜLETÉRŐL

Albánia

A Szabadalmak és Védjegyek Albán Vezérigazgatósága arról értesítette az Európai Szabadalmi Hivatalt (ESZH), hogy a 2014. július 10-én hatályba lépett új albán iparjogvédelmi törvény szerint a vezérigazgatóságnál benyújtott európai szabadalmi bejelentések ugyanolyan hatállyal bírnak majd, mintha ugyanazon a napon az ESZH-nál nyújtották volna be őket, feltéve, hogy az az Európai Szabadalmi Egyezmény előírásai szerint az ESZH-nak továbbítja azokat.

Amerikai Egyesült Államok

A) A Szövetségi Fellebbezési Bíróság (Court of Appeals for the Federal Circuit, CAFC) nemrég helybenhagyta egy körzeti bíróság döntését. A CAFC döntése az alábbi megállapításokat tartalmazta.

- A körzeti bíróság nem volt jogosult egy szabadalmi igénypontban kijavítani egy olyan hibát, amely a szabadalmi leírás megtekintése alapján nem volt nyilvánvaló.
- A körzeti bíróság helyesen nem vett figyelembe egy helyesbítési bizonylatot, mert azt a pereskedés megkezdése után adták ki.
- A szabadalomtulajdonos ebben a jogi eljárásban nem erősítette meg sem az eredeti, sem a helyesbített szabadalmi igénypontot.

Az a hiba, amelyet az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatala követett el, csak a szabadalmazás alatt történtek felülvizsgálata alapján volt kézenfekvő, és végül végzetesnek bizonyult a szabadalmas igénypontjára nézve.

B) A CAFC 2014. augusztus 21-én megerősítette az alsófokú kerületi bíróság döntését, amely érvénytelennek nyilvánította a reumatikus ízületi gyulladás (rheumatoid arthritis) kezelésére alkalmas Humira nevű gyógyszerre vonatkozó, '766 sz. amerikai szabadalmat. A Humira egy antitest, amelyet önmagában vagy metotrexáttal kombinálva lehet használni a reumatikus ízületi gyulladás kezelésére. Egyike a világon legjobban fogyó gyógyszereknek, 2013-ban eladása világszerte 10,6 milliárd USD forgalmat eredményezett.

A 2012-ben lejárt, '766 sz. amerikai szabadalom tulajdonosa a *The Mathilda and Terence Kennedy Institute of Rheumatology Trust* (Kennedy Trust; új neve: *The Kennedy Trust of Rheumatology Research*). A Kennedy Trust erre a szabadalomra használati engedélyt adott

* Danubia Szabadalmi és Jogi Iroda Kft.

az *AbbVie* gyógyszer technológiai cégnek, amely gyártója és forgalmazója volt a Humirának. A lejárt '766-os szabadalom a kombinációs terápiát is védte. A Kennedy '442-es számmal a Humirára új szabadalmat kapott, amely 2018-ban jár le. A Kennedy felszólította az *AbbVie*-t, hogy új szabadalmára is kérjen használati engedélyt. Ezért az *AbbVie* 2011-ben arra kérte a New Yorki Déli Kerületi Bíróságot, hogy mondja ki a '442-es szabadalom igénypontjainak érvénytelenségét azon az alapon, hogy azok kézenfekvők a korábbi '766-os szabadalom miatt. 2013 júliusában a kerületi bíróság helyt adott az *AbbVie* keresetének.

A döntés ellen a Kennedy Trust a CAFC-nél nyújtott be fellebbezést azzal érvelve, hogy bár a '442-es szabadalom igénypontjai magukban foglalják a '766-os szabadalom igénypontjait, a '442-es szabadalom igénypontjai egy sajátosabb betegcsoport kezelésére vonatkoznak.

A CAFC döntése megállapította, hogy a '442-es szabadalom igénypontjai a '766-os szabadalom igénypontjaihoz képest nem nyújtanak váratlan eredményeket, és a '442-es szabadalom kézenfekvő a '766-os szabadalomhoz képest.

C) A *Couch/Braunsdorf Affinity, Inc. v. 12 Interactive, LLC*-ügyben a Védjegy-fellebbezési Tanácsnak azt a kérdést kellett megválaszolnia, hogy egy védjegyet meg lehet-e támadni csupán azon az alapon, hogy deskriptív, ha a védjegy tulajdonosnak van egy vitathatatlan lajstromozása is lényegileg azonos szolgáltatásokat fedő azonos védjegyre.

Az ügyben a felperesnek két lajstromozása volt a PERKS védjegyre, amelyek nagybani diszkontvásárlási szolgáltatásokra vonatkoztak. Az egyik lajstromozás vitathatatlan volt, a másik nem. A felperes saját PERKS védjegye alapján kérelmezte a hasonló szolgáltatásokra vonatkozó PERKSPOT védjegy lajstromozásának a törlését összetévesztés valószínűségére hivatkozva. Az alperes ellenkérelmében a felperes PERKS védjegyét támadta, azt állítva, hogy az generikus (a vitathatatlan lajstromozás vonatkozásában) vagy deskriptív (a másik lajstromozás vonatkozásában).

A generikusságra vonatkozó ellenkérelem kapcsán a tanács megállapította, hogy a PERKS védjegy nem generikus, mert a nagybani diszkontvásárlási szolgáltatás természeténél fogva nem „perk” (vagyis fizetésen felüli, nem pénzjellegű juttatás). A deskriptív jellegre vonatkozó ellenkérelem kapcsán a felperes azzal érvelt, hogy a két PERKS védjegy lajstromozása lényegileg azonos szolgáltatásokat fed, és míg az egyik vitathatatlan, a másik lajstromozás a *Morehouse Manufacturing Corp. v. J. Strickland and Co.*-ügyben hozott döntés alapján (amely megállapítja, hogy a felszólalónak nem árthat, ha a bejelentő számára egy második lajstromozást is engedélyeznek, ahol a bejelentőnek már van egy létező lajstromozása ugyanarra a védjegyre és ugyanazokra az árukra) semmiképpen sem árthat az alperesnek. A tanács elutasította ezt az érvet, megállapítva, hogy a *Morehouse*-döntésben az első lajstromozásra alapozott védekezés méltányos jellegű, csak méltányos védekezésekkel kapcsolatban, például belenyugvás esetén lehet rá hivatkozni, de nem vehető tekintetbe csupán leíró jellegre vonatkozó kifogás esetén. Ennek az elvnek az az alapja, hogy közérdek a deskriptív védjegyek lajstromozásának a törlése, függetlenül attól, hogy egy fél mennyit késlekedett,

és attól, hogy a védjegytulajdonosnak van-e ugyanarra a védjegyre vitathatatlan lajstromozása.

A Védjegy-fellebbezési Tanács végül megállapította, hogy a PERKS védjegy azon az alapon leíró jellegű, hogy közvetlenül nyújt tájékoztatást a kérelmező szolgáltatásainak jellegéről. Ezért fennmaradt az alperes leíró jellegre vonatkozó ellenkeresete, és ennek megfelelően törölték a felperes PERKS-lajstromozását.

Ami a felperes fennmaradó, vitathatatlan PERKS-lajstromozását illeti, a tanács megállapította, hogy a felperes PERKS és az alperes PERKSPOT védjegye között nem állt fenn az összevetés valószínűsége, mert a felperes védjegye deskriptív volt (ami csupán szűk oltalmi kört biztosított számára), és a védjegyek kellő mértékben megkülönböztethetők voltak.

D) Egy 1904-ben alapított, *The Explorers' Club* elnevezésű New York-i szervezet 2014 márciusában beperelte a *Diageo* nevű italgártót, mert az repülőterek kioszkjaiban a polcon JOHNNIE WALKER EXPLORERS' CLUB whiskysorozatot árusított.

Charles Ramos bíró 2014. augusztus 4-én New York állam Legfelső Bíróságán tartós ideiglenes intézkedéssel hozott döntése megállapítja, hogy a *Diageo* az *Explorers' Club* nevet abból a célból használta, hogy a vásárlóközönséggel a klubbal való kapcsolatot hitessen el, és így tisztességtelen hasznot húzott az *Explorers' Club* nevének a használatából, megállapítva, hogy ez a haszon 50 millió USD nagyságrendű.

A klub, amelynek valaha tagja volt Neil Armstrong és Buzz Aldrin asztronauta is, először licencdíj fizetésére szólította fel a *Diageo*t, de a kezdeti tárgyalások megszakadtak, és a klub ezután fordult bírósághoz.

A *Diageo* azonnal fellebbezést nyújtott be a döntés ellen.

E) Az *Allergan, Inc.* (*Allergan*) v. *Apotex Inc.*-ügyben a CAFC megváltoztatta a körzeti bíróság döntését, megállapítva, hogy a szőrvesztés kezelésére irányuló két szabadalom igénypontjai kézenfekvők voltak.

Az *Allergan, Inc.* és a *Duke University* (együtt: alperesek) bitorlással vádolták az *Apotex Inc.*, *Apotex Corp.*, *Sandoz, Inc.*, *Hit-Tech Pharmacal Co., Inc.*, *Actavis, Inc.*, *Watson Laboratories, Inc.* és *Watson Pharma, Inc.* (együtt: felperesek) alpereseket, miután az utóbbiak rövidített (ANDA) kérelmet nyújtottak be a Szövetségi Élelmiszer- és Gyógyszerügyi Hatósághoz az *Allergan Latisse®* nevű gyógyszerterméke generikus változatának a forgalmazása iránt. A *Latisse®* hatóanyaga a bimatoprost, egy szintetikus F-2-alfa prosztaglandin (PGF) analóg, amelyet szempillaszőr növekedésének az elősegítésére használnak. Az alperesek azt állították, hogy az alperesek bitorolták a 7 388 029 sz. ('029-es) és a 7 351 404 sz. ('404-es) amerikai szabadalmat, amelyek mindegyike bizonyos PGF-analógok használatával hajvesztés kezelésére szolgáló eljárást igényel.

Meghallgatás után a körzeti bíróság megállapította, hogy az érvényesített igénypontok nem voltak érvénytelenek újdonságrontás, kézenfekvőség, nem kielégítő kinyilvánítás miatt, és azokat a felperesek bitorolták; ezért a felpereseket tartósan eltiltotta a bitorlástól.

E döntés ellen a felperesek a CAFC-nél nyújtottak be fellebbezést.

A CAFC felülvizsgálta a körzeti bíróság igénypontoszerkezetre, újdonságrontásra és kézenfekvőségre vonatkozó döntését. Az igénypontoszerkezettel kapcsolatban a CAFC megerősítette a körzeti bíróság értelmezését a '029-es szabadalom igénypontjában a „szőrvesztés kezelése” kifejezéssel kapcsolatban, és megállapította, hogy a leírás pontos meghatározást nyújt erre a kifejezésre: „a szőrvesztés megállítása vagy megfordítása, vagy mindkettő, és a szőrnövekedés elősegítése.” A CAFC azonban elutasította a felpereseknek azt az érvét, hogy az „és” kötőszó használata megkívánta, hogy az eljárásnak a szőrvesztést egyaránt meg kell állítania és meg kell fordítania, valamint a szőrnövekedést is elő kell mozdítania. Kifejtve, hogy még ha a szabadalmas meghatározása tartalmaz is némi kétértelműséget, a CAFC megállapította, hogy a szabadalom példái leírják az igényelt kompozíció használatát például „szőrnövekedés elősegítésére”. Így a leírás egészének a fényében a CAFC azon a véleményen volt, hogy a „szőrvesztés kezelése” kifejezés helyes értelmezése magában foglal egy eljárást szőrnövekedés elősegítésére a szőrvesztés megállítása vagy megfordítása *nélkül* is.

A CAFC elutasította a körzeti bíróságnak azt a következtetését is, hogy a PGF-analógok kémiai aktivitásában jelentkező bármilyen különbség elegendő volt az igényelt találmánytól való eltanácsolásra, minthogy a szőrnövés általában egy „előre megjósolhatatlan és rejtélyes” dolog.

A CAFC szerint a körzeti bíróság úgy jutott a „nincs kézenfekvőség” következtetésre, hogy helytelenül tartotta fontosnak azt a tényt, hogy a bimatoprosthoz hasonló vegyületek tartalmaznak 1-es helyzetben amidcsoportot.

A CAFC ezután megállapította, hogy mind a '029-es, mind a '404-es szabadalom kézenfekvő volt a Johnstone-féle anterioritás ismeretében, mert egy általános tudású szakember jelentős ösztönzést kapott volna a bimatoprost helyi alkalmazására, hogy a siker ésszerű várakozásával használja a bimatoprostot szempillaszőr növelésére. Ezért nem volt arra szükség, hogy az ügyet visszaküldjék a körzeti bíróságnak. Egyúttal a CAFC hatálytalanította a körzeti bíróság felpereseket eltöltő végzését.

F) 2014. szeptember 8-án a Kaliforniai Északi Kerületi Bíróság bírója, *Lucy Koh* közölte, hogy nem engedélyezi az *Apple* számára a *Samsung* ellen a kártérítési per újrafelvételét. Ez igen kellemetlenül érintette az *Apple*-t, amely kezdetben két milliárd USD kártérítést remélt, de végül a bíróság csak 120 millió USD-t ítélt meg. A döntés egy 2014. májusi bírósági ügyre vonatkozott, amikor az *Apple* eredményesen állította, hogy a *Samsung* bitorolta két szabadalmát. Az *Apple* most azon az alapon kérte a kártérítés újbóli megállapítását, hogy a bíróság jogtalanul engedélyezte az esküdtszéknek, hogy a kárt „hamis tájékoztatás” alapján számítsa ki.

Koh bírósága szeptember 8-i döntésében megállapította, hogy nem látja, miért lettek volna a *Samsung* állításai hamisak, hiszen a bíróság kifejezetten alkalmat adott az *Apple*-nek bizonyítékai előterjesztésére, sőt, az esküdtszék döntése után is lehetőséget adott a bíróságnak arra, hogy előterjessze a bitorló termékek *Samsung* általi későbbi eladása miatti kártérítési igényét.

A szeptember 8-i döntést ugyanazon a héten hozta a bíróság, mint amikor az Apple piacra dobta új iPhone6 és 6 Plus telefonját, valamint az új Apple órát.

A bíróság ismét felszólította a két háborúskodó felet, hogy vitáikat közvetítő útján oldják meg, amit a felek szeptember végén meg is próbáltak, de ezek a kísérletek a mai napig eredménytelenek maradtak.

Argentína

Az Argentin Nemzeti Iparjogvédelmi Hivatal 2014. június 19-i határozata szerint egy *lajstromot* kell létrehozni abból a célból, hogy lajstromozzák az Argentínában lakó természetes vagy jogi személyek között létrejött technológiaátadásokat és védjegyekkel, szabadalmakkal, használati mintákkal és ipari mintákkal kapcsolatos licenciamegállapodásokat.

Az új lajstrom célja, hogy

- megerősítse az ilyen jogi cselekedetek bizonyító erejét;
- pontosan meghatározza az ilyen jogi cselekedetek időpontját; és
- a jogi cselekvésben részt vevő felek számára lehetővé tegye a lajstromban rögzített jogi cselekedetek érvényesítését.

Ausztrália

A *Warner-Lambert Co LLC (W-L) v. Apotex Pty Ltd (Apotex)*-ügyben a legfelsőbb bíróság (High Court) teljes tanácsa egyértelműen megállapította, hogy gyógyászati termékek lajstromozása olyan indikációkra, amelyek eltérnek a kezelési módszert védő szabadalmakban igényelt indikációktól, nem szükségszerűen fogja elkerülni a közvetett szabadalombitorlást még akkor sem, ha olyan *pro forma* levelet csatolnak a lajstromozáshoz, amely az orvosoknak és a gyógyszerészeknek ajánlja, hogy a használatot korlátozzák a lajstromozott indikációkra. A teljes tanács jelezte, hogy a közvetett szabadalombitorlás nem kerülhető el, ha a bizonyítás súlya szerint a szállítónak „oka van azt hinni”, hogy a szállított gyógyszert az igényelt felhasználásra fogják alkalmazni. E megállapítással ismét életet lehel az 1990. évi szabadalmi törvény 117(2)(b) cikkébe, és megerősítette, hogy az fontos fegyver az innovátor vállalatok számára. A 117(2)(b) cikk ugyanis megállapítja, hogy ha egy termék használata egy személy által bitorolna egy szabadalmat, ennek a terméknek a szállítása egy személy által egy másik személynek a szabadalom bitorlását jelenti a szállító által, ha a termék nem egy megszokott kereskedelmi termék, és a szállítónak oka volt azt hinni, hogy a terméket a felhasználó személy bitorló célra fogja felhasználni.

A legfelsőbb bíróságnak az *Apotex v. Sanofi-Aventis*-ügyben hozott döntése szerint az volt az általános nézet, hogy a 117(2)(b) cikk szerinti közreműködő bitorlás elkerülhető, ha a gyógyászati terméket a Gyógyászati Áruk Ausztrál Lajstromában (Australian Register of

Therapeutic Goods, ARTG) a vizsgált szabadalomban igényelttől eltérő indikációkra lajstromozzák.

Az *Apotex v. Sanofi*-ügyben az Apotex a jóváhagyott termékinformációs lapon azt állította, hogy a Leflunomidot aktív reumatikus izületi gyulladásra vagy aktív pszoriázisos artritiszre indikálták, de nem indikálták olyan pszoriázis kezelésére, amely nem társult izületi gyulladás megnyilvánulásaival.

Bár bizonyítást nyert, hogy a Leflunomidot használni lehetett artritisz megnyilvánulásaival nem társult pszoriázis kezelésére a reumatikus izületi gyulladás vagy az aktív pszoriázisos artritisz mellett, a legfelsőbb bíróság a bizonyítékok alapján azon a véleményen volt, hogy az Apotexnek „nincs oka azt hinni”, hogy a gyakorló orvosok a Leflunomidot az igényelt célra, vagyis pszoriázis kezelésére és megelőzésére fogják használni, ellentétben a 117(2) (b) cikkel.

A W-L-ügyben az Apotex ARTG-lajstromozást kapott hatóanyagként pregabalint tartalmazó különböző gyógyászati termékekre, korlátozva neuropatikus fájdalom kezelésére felnőttekben részleges rohamok kiegészítő terápiájára. Ezt követően az Apotex módosította lajstromozását, és a termékinformációt, és a lajstromozást rohamindikációra korlátozta.

A legfelsőbb bíróság teljes tanácsa megváltoztatta a kijelölt bíró döntését, megállapítva, hogy a W-L-ügyben a kijelölt bíró hibásan figyelmen kívül hagyta W-L-nek azt a bizonyítékát, hogy a gyakorlatban nem létezett rohamindikációs piac, és hogy az orvosok és a gyógyszerészek felírhatják az Apotex bioekvivalens termékét neuropátiás fájdalomra, tekintet nélkül arra, hogy az Apotex korlátozta az ARTG-lajstromozást.

A fentiek alapján a teljes tanács ideiglenes intézkedést rendelt el az Apotex pregabalint tartalmazó összes termékére.

Belgium

A Brüsszeli Fellebbezési Bíróság a közelmúltban egy érdekes védjegybitorlási ügygel foglalkozott az *Alken-Maes* (Maes) belga sörgyár kék színvédjegyével kapcsolatban. A Maes része a *Heineken* Csoportnak, és egyike Belgium legrégebbi sörfőzdéinek. Már 1960-ban kezdte forgalmazni lager fajtájú világos sörét jól megkülönböztethető árnyalatú sötétkék csomagolással. 2006-ban a Maes eredményesen kérelmezte egy absztrakt színvédjegy lajstromozását sörökkel kapcsolatban, a 2478C nemzetközi Pantone-kódra kérve oltalmat.

2012-ben az *InBev Belgium* (InBev), az Anheuser-Busch InBev (a világ legnagyobb sörfőző konglomerátuma) leányvállalata, alacsony alkoholtartalmú sörének csomagolásán a JUPILER BLUE megjelölésről átváltott a BLUE BY JUPILER megjelölésre:

A Maes ideiglenes intézkedéssel kérte eltüntetni az InBev-et az új csomagolás használatától, többek között arra hivatkozva, hogy az bitorolja az ő kék színvédjegyét, amely szerinte jól ismert volt a Benelux államok egy részében. Felmérések azt mutatták, hogy a belga fogyasztók 60%-nál nagyobb része a különleges sötétkék színárnyalatot sörnek – különösen Maes sörének – tulajdonítja.

2013. október 21-én a Brüsszeli Fellebbezési Bíróság elfogadta a színvédjegy érvényességét, és megállapította a bitorlást. Ez a döntés nem volt meglepő, mert megerősítette egy alsóbb fokú bíróság döntését, bár némileg eltérő okok alapján. A védjegy bitorlásával kapcsolatban, amit a Maes a jól ismert védjegyek által nyújtott fokozott oltalomra alapozott, a bíróság a következőket állapította meg.

– A kék szín InBev általi használata sörcsomagolásra „védjegyként” történt, vagyis azzal a szándékkal, hogy megkülönböztessék a termék eredetét. A bíróság szerint ez nyilvánvaló volt a kék szín uralkodó megjelenése alapján a dobozokon és a palackokon, amit tovább erősített a „blue” (kék) szó jelentése.

– A színvédjegy jól ismert, amit bizonyít hosszú ideje tartó széles körű használata a belga piacon.

– Egy erősen hasonló szín használata védjegyként az InBev által valószínűleg kárt okozott a színvédjegy megkülönböztető jellegében, ami a bíróság szerint elég világosan kitűnt abból a tényből, hogy az InBev ellenkérelemben kérte a színvédjegy törlését megkülönböztetőképesség hiánya miatt.

– Az InBev nem tudott semmilyen megfelelő okra támaszkodni a színvédjegy bitorló használata kapcsán.

A védjegybitorlás megerősítésén kívül a bíróság azt is megállapította, hogy a sörösdobozok és -palackok forgalmazása üzletekben félrevezető kereskedelmi gyakorlatot képezett, mert egy bizonyos távolságról nézve a polcokon levő mindkét termék hasonló összbenyomást keltett, amit az üzletekben készített fényképfelvételek is bizonyítottak, vagyis a vásárlók megtévesztése is bekövetkezett.

Dánia

A) E lap hasábjain korábban már hírt adtunk arról [9. (119.) évf., 2014. augusztus, p. 205.], hogy egy *Blomqvist* nevű magánszemély interneten egy Rolex órát rendelt a kínai Fashion Watch Online cégtől. Az órát Dániába való érkezése után a vámhatóság lefoglalta. Minthogy Blomqvist nem egyezett bele az óra megsemmisítésébe, a *Rolex* cég beperelte Blomqvistot a Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróságnál, amely a Rolex javára döntött.

E döntés ellen Blomqvist a Dán Legfelsőbb Bírósághoz nyújtott be fellebbezést. A Dán Legfelsőbb Bíróság jogi tanácsért az Európai Unió Bíróságához (Court of Justice of the European Union, CJEU) fordult. Az ügyben a CJEU 2014. február 6-án hozott döntése megállapította, hogy az 1383/2003 sz. uniós rendelet alapján bitorolták a Rolex Dániában is érvényes ROLEX védjegyét. A Dán Legfelsőbb Bíróság megerősítette, hogy Blomqvist magáncélokra vásárolta az órát, s ennek következtében nem sértett sem védjegy-, sem szerzői jogot. Így azt a kérdést kellett eldönteni, hogy a kínai cég megsértette-e a Rolex jogait.

Összhangban a CJEU-nak a C-98/13 számú korábbi döntésével, a Dán Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy az óra eladására és szállítására Blomqvisttel kötött kereskedelmi megállapodással a kínai cég megsértette a Rolex szellemitulajdon-védelmi jogait. Ennek következtében megerősítette a Tengerészeti és Kereskedelmi Bíróság döntését, és elrendelte az óra térítés nélküli megsemmisítését, továbbá azt, hogy Blomqvist fizessen 30 500 DKK költségtérítést az elsőfokú bíróságnak és 100 000 DKK-t a Dán Legfelsőbb Bíróságnak.

B) Dániában az Egységes Szabadalmi Bíróság (Unified Patent Court, UPC) elfogadásához a 2013. októberi parlamenti szavazáson legalább 80%-os támogatásra lett volna szükség, amit nem értek el. Ezért 2014 májusában népszavazást tartottak, és a lakosság 33,7%-a szavazott a javaslat elfogadása mellett. Ezt követően Dánia ratifikálta az UPC-egyezményt, és ezzel Franciaország, Belgium, Ausztria és Svédország után az ötödik az egyezményt ratifikáló államok között.

Az egyezmény hatálybalépéséhez legalább 13 tagállam ratifikálására van szükség, de ezek között kell lennie Franciaországon kívül az Egyesült Királyságnak és Németországnak is.

Dél-Korea

A) Dél-Korea kormánya 2014. március 31-én letétbe helyezte az ipari minták nemzetközi lajstromozására vonatkozó Hágai Egyezményhez való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően a nemzetközi egyezmény Dél-Koreára nézve 2014. július 1-jén lépett hatályba.

B) A jelenleg hatályos dél-koreai szabadalmi törvény szerint a Párizsi Uniók Egyezmény keretében benyújtott szabadalmi bejelentés koreai fordítását a legkorábbi elsőbbségi időponttól számított 12 hónapon belül kell benyújtani, míg egy PCT-bejelentés koreai fordításának a benyújtási határideje 31 hónap a legkorábbi elsőbbség napjától számítva. Ez annyit

jelent, hogy egy koreai szabadalmi bejelentés koreai fordítását gyakorlatilag a bejelentéssel egyidejűleg kell benyújtani.

A most felülvizsgált, 2015. január 1-jétől hatályos koreai szabadalmi törvény szerint egy uniós elsőbbséggel benyújtott koreai szabadalmi bejelentés koreai fordítását a legkorábbi elsőbbség napjától számított 14 hónapon belül kell benyújtani, míg a PCT-bejelentések esetében ez a határidő a legkorábbi elsőbbségtől számított 32 hónapra növekedett. Így tehát egy külföldi bejelentőnek lehetősége van arra, hogy uniós elsőbbségű bejelentését 12 hónapon belül és PCT-bejelentések esetén 31 hónapon belül angol nyelven nyújtsa be, és a koreai fordítás benyújtására az első esetben további két hónap, a második esetben további egy hónap áll rendelkezésére. Mindez a fordítási költségek csökkentését teszi lehetővé, mert nem kell sürgősségi fordítási díjat fizetni.

Egyesült Királyság

A) Az egyesült királyságbeli *Aistemos* vállalat 2014. szeptember 18-án egy szellemi tulajdon-védelmi elemző eszközt hozott nyilvánosságra egy olyan tudósítással együtt, amely azt jósolja, hogy a szabadalmak kereskedelmével foglalkozó piacok több milliárd USD értéket szolgáltathatnak.

Ezt az eszközt *Cipher*nek nevezik, és lehetővé teszi vállalatok számára, hogy felbecsüljék a szabadalmi portfóliójukkal társítható értéket és kockázatot.

Az *Aistemos* szerint ezt a terméket hatvannál több szervezet támogatja, többek között ügyvédi és ügyvivői irodák is.

Nigel Swycher, az *Aistemos* legfelsőbb vezetője szerint a *Cipher* megváltoztathatja a szellemi tulajdon megértésének és kihasználásának útját, aminek következtében a vállalatok jobb döntésekkel, új lehetőségek létrehozásával és vezetési kockázattal valóságossá tudják tenni a szellemi tulajdon óriási értékét. A *Cipher* ismertetése az *Aistemos*nak egy olyan jelentéseként érkezett, amely szerint a szabadalmak fejlődése funkcionális eszközként kritikus szakaszba jutott. Az „A milliárd dolláros borulási pont: a szabadalmakban rejlő kiaknázatlan érték kihasználása” címen megjelenő, és az Egyesült Királyság Szellemi tulajdon-védelmi Hivatala által támogatott jelentés megállapításai között szerepel, hogy a pénzügyi piacok most felismerik a szellemi tulajdonban, különösen a szabadalmakban rejlő „lényeges” értéket.

A jelentés megállapítja, hogy a szellemi tulajdon-jogokkal kapcsolatos pereskedések számának növekedése és a „szabadalmi trollok” feltűnése elmozduláshoz vezetett az ésszerű értékelés felé.

Egységes Szabadalmi Bíróság

A) Az Egységes Szabadalmi Bíróság (Unified Patent Court, UPC) Előkészítő Bizottsága 2014. szeptember 16-án felfrissített cselekvési programot tett közzé az új bíróság megnyitásával kapcsolatban. Ez a program néhány fontos kérdés módosítását tartalmazza, és megerősíti azt a várakozást, hogy a bíróságnak 2015 vége előtt működésre kész állapotban kell lennie. Ennek megfelelően az előkészítő munkákat gyorsítani fogják a következő hónapokban.

2014. november végén nyilvános meghallgatást tartottak a nyelvi kérdések, az ideiglenes intézkedések és a költségek vonatkozásában.

B) Az Európai Unió Bírósága (Court of Justice of the European Union, CJEU) 2014. november 18-án két régóta várt véleményt hozott nyilvánosságra a spanyol kormány által indított két eljárással kapcsolatban: az egyik az egységes hatályú európai szabadalom (European patent with unitary effect) létrehozására, a másik a fordítási rendelkezésekre vonatkozott, és a spanyol beadványok mindkettőnek az érvénytelenítését kérték [Iparjogvédelmi és Szerzői Jogi Szemle 9. (119.) évf., 5. szám, 2014. október, p. 85.]. A spanyolok sikere az UPC létrehozását is megakadályozná.

Yves Bot főtanácsnok véleménye szerint mindkét spanyol javaslatot el kell utasítani.

Bár a főtanácsnok véleménye nem köti a CJEU-t, ez a bíróság a legtöbb esetben igyekszik azt követni. A CJEU döntése 2015 első negyedében várható.

Egyiptom

Egyiptom Tudományos Kutatási és Technológiai Akadémiájának az elnöke és Omán ipari minisztere 2014. szeptember 13-án egyezményt írt alá, amelynek alapján a két ország együttműködik a szabadalmak és egyéb szellemi tulajdon-jogok területén.

Ennek megfelelően a két ország szabadalmi hivatala tapasztalatcserét fog folytatni, és az Egyiptomi Szabadalmi Hivatal vendégül fogja látni az Ománi Szabadalmi Hivatal kutatóit annak érdekében, hogy azok majd el tudják végezni az ománi szabadalmi bejelentések érdemi vizsgálatát. Az egyiptomi hivatal elővizsgálókat is fog küldeni Ománba az ottani szakemberek betanítása céljából. Egyelőre az összes függő ománi szabadalmi bejelentést az egyiptomi hivatal fogja vizsgálni.

Európai Bizottság

A „szabványos lényeges szabadalmak” (standard essential patents, SEPs) olyan szabadalmak, amelyekre a korszerű távközlési rendszerekre vonatkozó szabványok megvalósításához van szükség. Egy bizonyos szabványnak megfelelő termékeket nem lehet gyártani vagy használni ezeknek az SEP-knek a használata nélkül. Ez az SEP-k tulajdonosainak jelentős hatalmat kölcsönözhet a piacon. Ezért a szabványfejlesztő szervezetek, így az Európai Te-

lekommunikációs Szabványintézet (European Telecommunications Standards Institute, ETSI), rendszerint megkívánják tagjaiktól, hogy SEP-jeikre ún. FRAND-, vagyis tisztességes, ésszerű és nem diszkriminatív (fair, reasonable and non-discriminatory) feltételek mellett kössenek licencszerződéseket. A vizsgált esetben a *Motorola Mobility* (Motorola) rendelkezett a GPRS-szabványra (a GPRS egy mobil adatátviteli technológia) vonatkozó SEP-szabadalmakkal, és elkötelezte magát, hogy az ETSI-nek FRAND-feltételek mellett ad licenciat azokra. Az ilyen kötelezettség arra, hogy egy SEP-re FRAND-feltételek mellett adnak licenciat, közvetlenül is következhet az európai és a német trösztellenes szabályokból. Az Európai Bizottság sajtójelentése szerint a Motorola német bíróságok előtt ideiglenes intézkedést kért az *Apple* ellen arra hivatkozva, hogy az *Apple* állítólag bitorolta a Motorola egyik SEP-jét, amellyel kapcsolatban a Motorola elkötelezte magát, hogy FRAND-feltételek mellett fog használati engedélyt adni, és az *Apple* beleegyezett, hogy FRAND-feltételek mellett vesz licenciat. Az Európai Bizottság sajtójelentése szerint azonban a Motorola – ideiglenes intézkedés kikényszerítésével fenyegetőzve – kitartott amellett, hogy az *Apple* elkötelezte magát arra, hogy nem fogja kétségbe vonni a Motorola SEP-jének érvényességét, sem pedig vitatni az állítólagos bitorlást.

Az *Apple* 2012-ben panaszt emelt a Motorola magatartása ellen az Európai Bizottságnál. A Bizottság 2012 áprilisában vizsgálódni kezdett, és 2013. május 6-án kifogásoló megállapítást (Statement of Objections) adott ki, amelyben tájékoztatta a Motorolát a Bizottság előzetes véleményéről. E vélemény szerint – az ügy sajátos körülményei között – ideiglenes intézkedés kérelmezése az Európai Unió trösztellenes szabályainak a megsértését jelentette.

Az Európai Bizottság 2014. április 29-én úgy döntött, hogy a Motorola magatartása az SEP birtoklásából eredő domináns helyzetével való visszaélést jelent, és ezért sérti az Európai Unió működéséről szóló szerződés (Treaty on the Functioning of the European Union) 102. cikkét. Miközben az Európai Bizottság elismerte, hogy ideiglenes intézkedés kérelmezése általában törvényes jogorvoslatot jelent SEP-tulajdonosok számára, rámutatott, hogy a helyzet más lehet akkor, ha SEP-alapú ideiglenes intézkedést kérnek egy olyan vállalat ellen, amely hajlandó licenciat venni FRAND-feltételekkel. A vizsgált esetben ideiglenes intézkedés kérelmezése és érvényesítése egyenlőtlen licencadási viszonyokhoz vezethetne, ami káros lehetne az innovációra és hátrányos a fogyasztókra. Az Európai Bizottság szerint az ideiglenes intézkedés hatálybalépésével való fenyegetés eltorzíthatja a licenc tárgyalásokat, és versenyellenes licencfeltételekhez vezethet, amelyeket az SEP-re adott licenciat vevője nem fogadott volna el, ha nem fenyegette volna ideiglenes intézkedés kérelmezése vagy hatálybalépése.

Az Európai Bizottság azt is megállapította, hogy az a tény, hogy egy vállalat, amely FRAND-licenciat kíván kötni, nem óhajtja feladni azt a jogát, hogy kétségbe vonja a kérdéses SEP érvényességét vagy az állítólagos bitorlást, nem valószínűsíti, hogy ez a vállalat nem óhajt licenciat venni. Szabványok megvalósítóinak, akik végül fogyasztók, nem kell fizetniük érvénytelen vagy nem bitorolt szabadalmakért, és ezért képeseknek kell lenniük

arra, hogy megbizonyosodjanak a szabadalom érvényességéről, és kétségbe vonják az állítólagos bitorlást.

A jogi következményekre tekintettel az Európai Bizottság úgy döntött, hogy nem szab ki pénzbírságot a Motorolára, mert (1) nem találtak jogesetet sem az Európai Bizottságnál, sem az Európai Unió bíróságainál arra nézve, hogy az SEP-alapú ideiglenes intézkedések összeegyeztethetők-e az Európai Unió trösztellenes törvényével, és (2) az Európai Unión belül a nemzeti bíróságok ezzel a kérdéssel kapcsolatban eltérő következtetésekre jutottak.

Európai Szabadalmi Hivatal

A) A Nemzetközi Iparjogvédelmi Szövetség (AIPPI) torontói kongresszusán a *World Intellectual Property Review* (WIPR) tudósítója 2014. szeptember 16-án interjút készített az ESZH elnökével, *Benoît Battistell*ivel. Battistelli azt közölte, hogy a hivatal szakszervezete rágalomhadjáratot indított ellene, és egész Európában érintkezésbe lépett a médiumokkal, hogy panaszkodjon olyan kérdésekkel kapcsolatban, mint az elnök intézkedéseinek átláthatósága és vezetési módszerei. „Ennek az akciónak azonban az lett az eredménye, hogy megbízatásomat további négy évvel meghosszabbították” – mondta Battistelli. Hozzátette, hogy a hivatal korszerűsítési terve némi ellenállás ellenére jól halad. A személyi állomány nem állt ellen a műszaki változásoknak, amelyeket már bevezetett, de egyesek tiltakoznak a vezetés és a személyi állomány közötti szociális viszony változtatásai ellen.

„A szakszervezetnek monopóliuma van a személyi állomány képviselőire, és így többé-kevésbé ellenőrizte a hivatalt, amelyet viszont nem lehet vezetni ilyen körülmények között. Reformokat kell bevezetnem, és ezeket világosan kifejtettem fejlesztési tervemben” – közölte.

Arra a kérdésre, hogy az Európai Szabadalmi Szervezet adminisztratív tanácsában szélesebb körű képviselőket tart-e szükségesnek, azt válaszolta, hogy e tanács tagjai az ESZH önálló szerződő államait képviselik. Legtöbbjük a nemzeti hivatal vezetője, de sok egyéb szakember is jelen van megfigyelőként.

Az átláthatósággal kapcsolatban Battistelli közölte, hogy mióta elnök lett, javasolta a legtöbb tanácsi dokumentum publikálását. „Nem sok nyilvános szervezet jár így el az átláthatóság területén” – mondta.

„A szakszervezet azzal vádolt, hogy nem vagyok felelősségre vonható, intézkedéseim nem átlátszóak, és diktátorként vezetek”. Mindezek az állítások azonban nem bizonyultak megalapozottnak. „Céljuk az volt, hogy destabilizáljanak és arra kényszerítsenek, hogy visszavonuljak. Ennek az ellenkezője történt megbízatásom meghosszabbításával” – közölte.

A beszélgetést az Egységesített Szabadalmi Bíróságra fordítva az ESZH elnöke kifejtette, hogy ez a bíróság fontos az egységes szabadalmat bevezető valamennyi állam számára, és sürgette az államokat a cselekvésre ezen a területen. „Ez hosszú évekig tartó vita után egy

nagyon fontos döntés, és azt gondolom, hogy el kell végezni az előkészítő munkát” – fejezte be az interjút az elnök.

B) Az ESZH személyzete új sztrájkfelhívást tett közzé, minthogy növekszik a dolgozók és a vezetés közötti nyugtalanság.

A müncheni hivatal Központi Személyzeti Bizottsága értesítette Benoît Battistelli elnököt újabb sztrájkindítási szándékáról, amelyhez a hágai és a berlini részleg is csatlakozni szándékozik.

A sztrájkjavaslat okai között a személyzet azt jelölte meg, hogy változtatásokat kívánnak, valamint a szakszervezeti és egyéb személyzeti tagok közlési szabadságát. Változtatni kívánják a sztrájkszabályokat, valamint a kezdő fizetéseket és az előmeneteli lehetőségeket is.

2014 júniusában a sztrájkfelhívást elutasították, mert az zavart okozhatott volna a személyzet képviselőinek választása idején.

Ahhoz, hogy a sztrájk megvalósulhasson, a személyzet legalább 40%-ának kell szavaznia a sztrájkról, és a szavazatok legalább 50%-ának kell a sztrájk mellett döntenie. Ezeket az értékeket az ESZH adminisztratív részlegének kell ellenőriznie mielőtt bármilyen cselekvésre kerülhetne sor.

A sztrájkfelhívást szeptemberben a személyzet 52%-a jóváhagyta, így ez lesz az ESZH-beli sztrájkok harmadik köre. A sztrájkbizottság által elfogadott egyik lehetőség szerint a következő sztrájk öt egymást követő hétre terjedne ki úgy, hogy az első héten a sztrájk egy napig, míg az ezt követő minden héten egy-egy nappal hosszabb ideig, vagyis az ötödik héten öt napig tartana. Egy másik lehetőség szerint egy egynapos sztrájkot egy másik héten egy háromnapos sztrájk követne.

2014. november 20-án elkezdtek egy öthetesre tervezett sztrájkot, amely december 19-én fejeződött be.

C) Az Európában szabadalmi gyakorlatot folytató ügyvivők jól ismerik az Európai Szabadalmi Egyezmény 123(2) cikkét, amely megállapítja, hogy egy európai szabadalmi bejelentést vagy európai szabadalmat nem lehet úgy módosítani, hogy olyan tárgyat tartalmazzon, amely túlterjeszkedik a benyújtott bejelentés tartalmán.

Ez a hírhedt cikk azon az elven alapszik, hogy a bejelentőnek ne engedjék meg, hogy a helyzetét javítsa a benyújtott bejelentésben ki nem nyilvánított tárgy hozzáadásával, ami jogtalan előnyt nyújtana számára, és árthatna az eredeti bejelentés tartalmára támaszkodó harmadik felek jogbiztonságának. Azonban az, hogy pontosan milyen tárgy van kinyilvánítva a benyújtott bejelentésben, vitatott kérdésnek tekinthető, amely már számos szabadalmi ügyvivőnek okozott csalódást mind Európában, mind egyebütt, különösen az Amerikai Egyesült Államokban, ahol szabadabban engedélyeznek módosításokat inkább általános, mint konkrét kinyilvánítások alapján.

Az ESZH-irányelveket utoljára 2013. szeptember 30-án korszerűsítették a T 667/08 sz. döntésre hivatkozva, amely megállapítja, hogy a módosításhoz *nincs szükség szó szerinti alátámasztásra*.

Az irányelveket most ismét korszerűsítették a 2014. november 1-jén hatályba lépett új változattal, amelybe a *következő szöveget* iktatták be iránymutatásként a hozzáadott tárgy értékeléséhez:

„Amikor azt mérlegeljük, hogy a módosított igénypontok megegyeznek-e a 123(2) cikk követelményeivel, a figyelem középpontját arra kell helyezni, ami a benyújtott dokumentumokban a szakember számára valóban ki van nyilvánítva műszaki érdeklődők irányában. Az elővizsgálónak különösen kerülnie kell azt, hogy aránytalanul összpontosítson a benyújtott igénypontok szerkezetére azon tárgy helyett, amelyet a szakember közvetlenül és egyértelműen levezetne a bejelentés egészéből.”

Ez az újonnan beiktatott szöveg nem vonatkozik egyetlen esetre sem, bár világosan befolyásolta a T 2629/11 sz. ügy, amely megállapítja: „A tanács szerint a jelen ügyben a döntés súlypontja aránytalanul irányul a benyújtott igénypontok szerkezetére, annak hátrányára, ami a benyújtott dokumentumokban valóban ki van nyilvánítva a szakember számára.”

Míg az irányelvek módosítása egy sajátos helyzetre összpontosít, nevezetesen alátámasztásként a bejelentés kinyilvánítására mint egészre (egy szakember szempontjából), nem pedig a benyújtott igénypontok szerkezetének a túlhangsúlyozására, ezt az ESZH általi megközelítés kismértékű könnyítéseként értelmezhetjük. Bizonyosan kitűnik az irányelvek 2014. november 1-jei, valamint 2013. szeptember 30-i módosításából, hogy az ESZH megkísérelt középső megoldást találni, amely biztonságot nyújt harmadik felek számára is, de szabadalmi bejelentők számára is biztosítja az általuk megérdemelt oltalmat eredetileg benyújtott kinyilvánításuk alapján. Mindazonáltal a 2013. szeptember 30-i módosítást az ESZH-n belül nem kezelték „játékváltozásként”, és az várható, hogy az ESZH-ban gyakorlatilag a legutóbbi módosítást is szokásos ügyként fogják kezelni. Így valószínű, hogy a középút megtalálására irányuló kísérletben a szakemberek továbbra is szigorú megközelítést fognak alkalmazni, nem pedig az ESZH által alkalmazott megközelítés által nyújtott észlelhető könnyítést.

A bejelentőknek mindenképpen figyelembe kell venniük, hogy minden módosításnak, függetlenül attól, hogy a bejelentő vagy az elővizsgáló javasolja, a benyújtott bejelentésen kell alapulnia.

Az Európai Unió Általános Bírósága

A) Az Európai Unió Általános Bírósága (General Court of the European Union, GC) úgy döntött, hogy a *K-Swiss* alábbi ötcsíkos védjegye amelyet lábbelikre lajstromoztattak, érvénytelen, mert nélkülözi a megkülönböztető jelleget.

A GC számára döntő kérdés volt, hogy az ötcsíkos védjegy megkülönböztethetetlen-e a vele ellátott termék megjelenésétől, vagy pedig attól független.

Mínthogy a védjegy az oldalán öt párhuzamos csíkot viselő cipő kétdimenziós ábrázolása, a GC arra a következtetésre jutott, hogy a megjelölt termékektől (vagyis a cipőktől) nem lehet elvonatkoztatni. Ezért célszerűnek látszott figyelembe venni a hasonló védjegyekkel (például alakvédjegyekkel) foglalkozó esetjogot.

A vonatkozó esetjeg szerint az ilyen védjegyek nem lajstromozhatók, hacsak jelentősen el nem térnek a terület normájától vagy szokásaitól. A K-Swiss azt állította, hogy védjegye egy „helyzeti védjegy” annak ellenére, hogy a lajstromozás nem tartalmaz arra vonatkozó utalást, hogy csak öt párhuzamos csíkból áll, és hogy a cipőkörnyezet csupán a csíkok helyzetét jelzi a terméken. A GC azt állapította meg, hogy még ha a védjegy (a cipő oldalán elhelyezett) öt csíkra korlátozódna is, olyan mintaként van bemutatva, amely arra van szánva, hogy a megjelölt termékek egy részén legyen elhelyezve – így megkülönböztethetetlen ezeknek a termékeknek a megjelenésétől (és a fentebb említett esetjog még alkalmazható).

Attól a követelménytől eltekintve, hogy egy termék felületén alkalmazott mintából álló védjegynek jelentősen el kell térnie a terület normájától vagy szokásaitól, a GC arra következtetett, hogy a jelzésnek függetlennek kell lennie az általa megjelölt termék megjelenésétől (máskülönben a fogyasztók csupán díszítőelemnek tekinthetnék). Az a tény, hogy a K-Swiss lajstromozása nem tartalmaz szóelemet – megjegyezve, hogy a lajstromozás, amely a cipő oldalán alkalmazott jelzést fedi, nem volt szükségszerűen döntő –, nem változtatott az ügy megítélésén. A GC szerint az a tény, hogy egy jelölést helyzeti védjegynek szántak, nem olyan érvényes érv, amely magától értetődő a megkülönböztetőképesség érvényesítésében.

A K-Swiss azzal érvelt, hogy a fogyasztók hozzá vannak szokva olyan egyszerű jelzések szemléléséhez, amelyek termékekre helyezett vonalakkból vagy csíkokból állnak, és a sportcipő- és edzőcipő-területen a kereskedelmi származást jelölik.

A GC megállapította, hogy a fogyasztók nem értenék a cipők oldalára helyezett geometriai képeket a kereskedelmi eredet jelzőiként, hacsak intenzív használat révén ehhez hozzá nem szoktatták volna őket. Az a tény, hogy cipők oldalára helyezett bizonyos jelzések használat útján megkülönböztető jellegre tettek szert, nem enged arra következtetni, hogy a fogyasztók megtanultak kapcsolatot létesíteni egy cipő oldalára helyezett jelzés és egy konkrét gyártó között. Ezért a GC az öt csíkból álló védjegyet érvénytelennek nyilvánította.

B) Az Európai Unió Általános Bírósága nemrég fenntartott egy felszólalást a „femivia” szó közösségi védjegyként való lajstromozása ellen azon az alapon, hogy az megtevesztően

hasonlít a korábban lajstromozott FEMIBION védjegyhez; mindkét védjegy az 5. áruosztályra vonatkozott.

A FEMIVIA védjegybejelentésben megjelölt áruk gyógyászati készítményekre vonatkoztak a menopauzával kapcsolatos orvosi állapotok megelőzésére és kezelésére. A felszólalást eredetileg a fellebbezési tanács engedélyezte (miután első fokon elutasították) azon az alapon, hogy hatályos a korábbi ábrás FEMIBION védjegy, amely vitaminokat, ásványokat, nyomelemeket, olajokat és zsírokat külön vagy kombinációban tartalmazó gyógyászati és dietetikus készítményekre vonatkozik.

A GC megállapította, hogy bár a „femi” előtagot általánosan használják nőgyógyászati készítmények vonatkozásában, ezt a csekély megkülönböztetőképességű elemet nem lehet teljesen figyelmen kívül hagyni védjegyek összehasonlításakor. Ezért az előtagot figyelembe vette, és megerősítette a fellebbezési tanács megközelítését az összetévesztés valószínűségének felbecsülésekor a spanyolul beszélő közönség szemszögéből, amelynek a számára a védjegyek a legmagasabb szintű hasonlóságot mutatnák arra a tényre tekintettel, hogy a spanyol nyelvben a v betűt b-nek ejtik. Erre az adott okot, hogy a vonatkozó közönség európai fogyasztókból állt, és a közösségi védjegyrendelet szerint relatív elutasítási okként elegendő, ha az csupán az Európai Unió egy részében áll fenn. Minthogy arra lehetett következtetni, hogy a vonatkozó spanyol nyelvű közönség részéről fennáll az összetévesztés valószínűsége, a fellebbezési tanács eljárásgazdasági okokból erre a közönségre korlátozta megállapítását.

A GC döntése megismétli, hogy csekély megkülönböztetőképességű elemek egy védjegyben belül nem hagyhatók szükségszerűen figyelmen kívül a megtévesztés valószínűségének megítélésekor, és hogy más uniós nyelvekben meglévő kiejtési különbségek döntőek lehetnek még akkor is, ha maguk a védjegyek angol szavakon alapszanak.

Az Európai Unió Bírósága

A) Az Európai Unió Bíróságához (Court of Justice of the European Union, CJEU) 2013. június 24-én kérelem érkezett az Ír Legfelsőbb Bíróságtól, hogy előzetes döntésben értelmezze a közösségi mintarendelet (Community Designs Regulation, CDR) 6. és 85(2) cikkét. A kérelmet az Ír Legfelsőbb Bíróság a *Karen Millen Fashions Ltd.* és a *Dunnes Stores and Dunnes Stores (Limerick) Ltd.* közötti peres ügyben terjesztette elő, amely ügy egy lajstromozatlan közösségi minta érvényesíthető jogaira vonatkozott.

A bíróság a következő két kérdést terjesztette a CJEU elé.

1. Tekintettel egy olyan minta egyéni jellegére, amelyről azt állítják, hogy lajstromozatlan közösségi mintaként jogosult oltalomra a CDR alapján, az általa a tájékozott felhasználóra gyakorolt általános benyomást a CDR 6. cikke értelmében arra hivatkozással kell-e vizsgálni, hogy különbözik-e attól az általános benyomástól, amelyet az ilyen felhasználóra

a) egy olyan egyéni minta gyakorol, amelyet korábban a köz számára hozzáférhetővé tettek, vagy

b) egynél több ilyen korábbi minta ismert vonásainak a kombinációja gyakorol?

2. Egy közösségi minta ügyében ítélkező bíróság köteles-e érvényesként kezelni egy lajstromozatlan közösségi mintát a CDR 85(2) cikke szempontjából, ahol a jogtulajdonos csupán azt jelzi, ami a minta egyéni jellegét képezi, vagy a jogtulajdonos köteles bizonyítani, hogy a minta egyéni jelleggel rendelkezik a CDR 6. cikke szerint?

Az első kérdésre térve a CJEU azzal a megállapítással kezdte, hogy a CDR 6. cikkének a szövegezésében semmi sem található, ami alátámasztaná azt a nézetet, hogy az abban hivatkozott általános benyomást számos korábbi minta vonásainak a kombinációjából lehet nyerni. Inkább az állapítható meg, hogy a tájékozott felhasználóra bármilyen minta által a CDR 6. cikke szerint gyakorolt általános benyomás azt jelzi, hogy azt a megállapítást, hogy egy minta egyéni jelleggel rendelkezik-e, egy vagy több sajátos, egyénített, meghatározott és azonosított minta vonatkozásában kell levezetni a korábban a köz számára hozzáférhetővé tett összes minta figyelembevételével.

Ennek megfelelően a CJEU szerint a CDR 6. cikkét úgy kell értelmezni, hogy annak jelentése szerint egy minta akkor rendelkezik egyéni jelleggel, ha az az általános benyomás, amelyet ez a minta a tájékozott felhasználóra gyakorol, eltér attól, amit egy ilyen felhasználóra egy vagy több minta egyénileg fejt ki.

A második kérdéssel kapcsolatban a CJEU elsősorban azt hangsúlyozta, ahhoz, hogy egy lajstromozatlan közösségi mintát a CDR 85(2) cikke szerint érvényesnek lehessen tekinteni, e minta tulajdonosának bizonyítania kell, hogy a CDR 11. cikkében lefektetett feltételeket kielégítette, és jelezte, hogy mi képezi a minta egyéni jellegét.

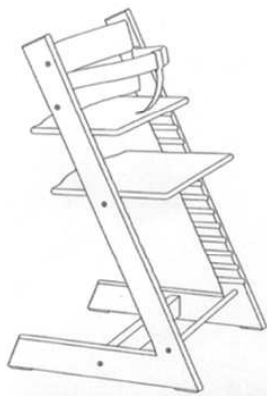
Míthogy a CDR 85(2) cikke a lajstromozatlan közösségi minták érvényességének feltételezését alapozza meg, a CJEU szerint az ilyen feltételezés megvalósítása természeténél fogva nem egyeztethető össze azzal, hogy egy minta tulajdonosától megkívánják mintája egyéni jellegének a bizonyítását, vagyis a 11. cikkben lefektetett feltételek nem terjednek ki a CDR 3–9. cikkére, ideértve a CDR 6. cikkét is.

Rátérve a CDR 85(2) cikkében lefektetett második feltételre, a CJEU úgy döntött, hogy egy lajstromozatlan minta tulajdonosától nem lehet megkívánni, hogy közölje: mi képezi mintájának az egyéni jellegét. Míthogy erre a mintakategóriára nincsenek lajstromozási előírások, a minta tulajdonosának inkább azt kell megadnia, hogy e szabályozás alapján mit kíván védeni, és elegendő, ha azonosítja mintájának azokat a vonásait, amelyek annak egyéni jellegét kölcsönöznék.

A fentiek következtében a CJEU szerint a CDR 85(2) cikkét úgy kell értelmezni, hogy ahhoz, hogy egy közösségi minta ügyében ítélkező bíróság egy lajstromozatlan közösségi mintát érvényesnek tekintszen, e minta jogtulajdonosától nem kívánják meg, hogy bizonyítsa mintája egyéni jellegét a CDR 6. cikke értelmében, hanem csupán azt kell jeleznie, hogy mi képezi ennek a mintának az egyéni jellegét.

B) 2014. szeptember 18-án a CJEU egy régóta várt döntést hozott abban a kérdésben, hogyan kell értelmezni egy 3D védjegy két sajátos abszolút elutasítási vagy érvénytelenítési okát a Stokke-féle állítható „Tripp Trapp” gyerekszék ügyében. Pontosabban az ügy arról szól, hogyan kell megszerkeszteni a védjegyoltalomból való kizárást a védjegyirányelv 3(1) *lit e* első bekezdés által meghatározott árualakok esetében, nevezetesen az olyan jelölések kizárása esetén, amelyek „kizárólag olyan alakból állnak, amely maguknak az áruknak a természetéből ered” és „az áruknak lényeges értéket kölcsönöz”.

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 267. cikke szerinti előzetes döntésre irányuló idevonatkozó kérelmet a Holland Legfelsőbb Bíróság terjesztett elő a *Stokke A/S és mások (Stokke)* által a *Hauck GmbH & Co. KG.* (Hauck) ellen indított bitorlási perben. A Stokke többek között azért perelte a Hauckot, mert bitorolta az alábbi 3D védjegyet, amelyet 1999-ben Benelux védjegyként lajstromoztak „székekre, nevezetesen gyermekszékekre”.

A Hágai Fellebbezési Bíróság megállapította, hogy a Tripp Trapp szék vonzó megjelenése lényeges értéket kölcsönzött ennek a terméknek, és alakját magának a terméknek a jellege – biztos, kényelmes és megbízható gyerekszék – határozta meg. A Holland Legfelsőbb Bíróság, amelynél az ügy fellebbezés után függőben volt, úgy döntött, hogy az eljárást felfüggeszti, és három kérdéssel fordul előzetes döntésért a CJEU-hoz.

Az első kérdés lényege az volt, hogy a védjegyirányelv 3(1) *lit e* első bekezdése, amely szerint az oltalomból ki kell zárni az olyan alakokat, amelyek maguknak az áruknak a természetéből erednek, úgy értelmezendő-e, hogy az ebben a rendelkezésben ismertetett elutasítási okot csak olyan jelölésre lehet alkalmazni, amely kizárólag abból az alakból áll, amely nélkülözhetetlen a kérdéses termék funkciójához, vagy pedig alkalmazható olyan jelölésre is, amelynek kizárólag egy vagy több olyan jellemzőből álló alakja van, amely lényeges ennek a terméknek a funkciójához, és amelyet a fogyasztók a versenytársak termékeiben kereshetnek.

Az első kérdést a CJEU a következőképpen válaszolta meg: a védjegyirányelv 3(1) *lit e* cikkének első bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az ebben a rendelkezésben található, lajstromozást elutasító ok olyan jelölésre alkalmazható, amely egy terméknek kizárólag egy

vagy több olyan lényeges jellemző alakjából áll, amely együttjár ennek a terméknek az általános funkciójával vagy funkcióival, és amelyet a fogyasztók a versenytársak termékeiben kereshetnek.

A *második* kérdés lényegileg arra vonatkozik, hogy a védjegyirányelv 3(1) lit e harmadik bekezdése, amely szerint ki kell zárni az olyan alakokat, amelyek az áruknak lényeges értéket kölcsönöznek, úgy kell-e értelmezni, hogy az ebben a rendelkezésben körvonalazott, lajstromozást elutasító okot olyan jelölésre lehet alkalmazni, amely kizárólag egy termék olyan több jellemzőjű alakjából áll, amely jellemzők mindegyike lényeges értéket kölcsönözhet ennek a terméknek.

A CJEU-nak a második kérdésre adott részleges válasza szerint ennek a rendelkezésnek az alkalmazási lehetőségét nem kell önműködően kizárni, amikor a termék esztétikai funkciója mellett egyéb lényeges funkciókat is teljesít. Pontosabban a CJEU megállapította, hogy „a terméknek egy olyan alakját, amely lényeges értéket kölcsönöz a terméknek, nem lehet korlátozni csupán olyan termékek alakjára, amelyek csak művészi vagy díszítő értékűek.

A célközönséggel kapcsolatban a CJEU megállapította, hogy „a jelölés feltételezett értelmezése az átlagos fogyasztó által nem döntő elem amikor az említett rendelkezés harmadik bekezdésében foglalt elutasítási okot alkalmazzák”.

A fentiek alapján a CJEU a második kérdésre a következő teljes választ adta. A védjegyirányelv 3(1) *lit e* cikkének harmadik bekezdését úgy kell értelmezni, hogy annak jelentése szerint az ebben a rendelkezésben körvonalazott, lajstromozást elutasító ok olyan jelölésre alkalmazható, amely kizárólag egy termék olyan többjellemezős alakjából áll, amely jellemzők mindegyike jelentős értéket kölcsönözhet ennek a terméknek.

A *harmadik* kérdéssel a folyamodó bíróság lényegileg azt kérdezte, hogy a védjegyirányelv 3(1) *lit e* cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy ennek a rendelkezésnek az első és a harmadik bekezdésében körvonalazott, lajstromozást elutasító okokat kombinálva lehet alkalmazni?

A CJEU válasza szerint a védjegyirányelv 3(1) *lit e* cikkét úgy kell értelmezni, hogy az e cikk első és harmadik bekezdésében körvonalazott, lajstromozást elutasító okokat nem lehet kombinálva alkalmazni.

Az Európai Unió védjegyreformja

Cecilia Wikström, az Európai Parlament svéd tagja, az Európai Unió új védjegyrendszerében a javasolt változások jelentéstevője bejelentette egy koppenhágai védjegy-konferencián, hogy ő kész tárgyalásokat kezdeni az Európai Tanáccsal, és közölte, hogy találkozást javasolt az illetékes tanácsstagoknak.

A javasolt reformok, amelyeket az Európai Bizottság az elmúlt évben jelentett be, magukban foglalják a közösségi védjegy európai védjeggyé való átnevezését.

Szigorúbbak lesznek a hamis áruk visszatartására vonatkozó szabályok, amelyeket azonban a Parlament és a Tanács közötti tárgyalások hagynak majd jóvá. Wikström kijelentette: „A szöveg minden egyes vesszőjével kapcsolatban megállapodásra kell jutnunk.”

Bár a megbeszélések nem tarthatnak hónapokig, Wikström szerint az első néhány találkozás befejezéséig nem lehet egyértelmű időtervről beszélni. A Belső Piaci Harmonizációs Hivatallal (Office for Harmonization in the Internal Market, BPHH) komoly vitákra számítanak, és a tárgyalások során számos súlyos kérdést kell tisztázni, amilyen például a védjegy által nyújtott jogok kérdése. „A csomag 80%-ában már megegyeztünk” – mondta Wikström.

Franciaország

A francia *LVMH Moët Hennessy Louis Vuitton S.A.* (LVMH), amelynek értékes márkái közé tartozik a Christian Dior, a Givenchy és a Fendi, 2008-ban egy francia bíróság előtt beperelte az *eBay, Inc.*-et (eBay) azzal érvelve, hogy annak az aukciós weboldalán eladott áruk mintegy 90%-a hamis termék. A bíróság kezdetben az LVMH javára döntött, és elrendelte, hogy az eBay közel 40 millió EUR-t fizessen az LVMH-nak. A döntés ellen az eBay egy francia fellebbezési bírósághoz nyújtott be fellebbezést, amely megállapította, hogy az alsófokú bíróságnak nem volt joghatósága az eBay amerikai weboldala fölött, de fenntartotta az eBay francia és angol weboldalai fölött hozott döntést, a 40 millió EUR kártérítést azonban 5,7 millió EUR-ra csökkentette.

A két vállalat nemrég bejelentette, hogy megállapodást kötöttek, amelynek értelmében együtt fognak működni szellemi tulajdon-védelmi jogaik oltalmazása érdekében, valamint azért, hogy meggátolják hamis áruk online eladását. „Közös erőfeszítéseinknek köszönhetően a fogyasztók globálisan biztonságosabb digitális környezetnek örülhetnek” – hangzott a két vállalat közös közleménye.

A luxuscikkek forgalmazói, így az LVMH milliókat veszhetnek azáltal, hogy a gyanútlan vevők e-kereskedelmi weboldalakon ajánlott hamis árukat kapnak. A két vállalat többek között abban állapodott meg, hogy a hamisítók elleni küzdelemben védjegyeiket világszerte lajstromoztatják a védjegyhatóságokkal, termékeiket hamisítás elleni címkékkel látják el, és célzott pereskedési stratégiát fognak folytatni.

A két vállalat együttműködése követhető mintát szolgáltat más divatcégek számára is a hamisítók elleni küzdelemben.

India

A Delhi Felsőbíróság (Delhi High Court) egy nem régi döntésében irányelveket tett közzé annak érdekében, hogy az Indiai Szabadalmi Hivatal meg tudjon birkózni a késedelmekkel. Egy jelentős ügyben ugyanis, amelyben a szabadalmi bejelentő a felsőbbíróság segítségét kér-

te szabadalmi bejelentések elővizsgálatánál tapasztalt elszomorító késedelmekkel kapcsolatban, az világos irányelveket adott az indiai kormánynak és a hivatalnak azokról a lépésekről, amelyeket követni kell a helyzet könnyítése érdekében.

A szabadalmi szabályok szerint az elővizsgálati végzést rendszerint a vizsgálati kérelem benyújtási időpontjától vagy a publikálás időpontjától számított hat hónapon belül kell kiadni a bejelentő számára, míg a jelenlegi gyakorlat szerint ez az időtartam három-öt év.

A felsőbbíróság megjegyezte, hogy bár a kormány bizonyos rendszabályokat vezetett be, így például a munkaerő növelését a késelem csökkentése érdekében, ez nem elegendő az elővizsgálati időnek a szabadalmi szabályokkal összhangban való megváltoztatására. Ennek megfelelően a felsőbbíróság sürgős lépések megtételére adott utasítást, pl. hogy kilenc hónapon belül elővizsgálói helyeket hozzanak létre annak érdekében, hogy az első elővizsgálati végzést ésszerű időn belül ki tudják adni. Ilyen vonatkozásban azt is kérte a kormánytól, hogy kellő anyagi eszközöket bocsásson a szabadalmi hivatal rendelkezésére további elővizsgálói helyek létrehozásához és az újonnan felvett elővizsgálók szükséges gyakorlatának a megszerzéséhez.

A Delhi Felsőbíróóság arra is utasítja a kormányt, hogy hozzon létre egy bizottságot, amely olyan kérdésekkel foglalkozna, mint az évdíj eltörlése a késelemes időszakokra vagy rendszabályok bevezetése a szabadalmi bejelentők késelemes elővizsgálati eljárás miatt bekövetkező kárának a csökkentésére, ha nem tartják megvalósíthatónak a gyorsabb elővizsgálatot.

A bizottság által vizsgálandó másik szempont, hogy hogyan lenne lehetséges szabadalmi bejelentések soron kívüli vizsgálata a meglévő szabadalmi törvény rendelkezései mellett. A bizottságnak 2015. február 28-ig kell jelentést tennie.

Az IP5 csoport hivatalos találkozója

Az IP5 csoport szabadalmi hivatalainak vezetői, vagyis az Egyesült Államok Szabadalmi és Védjegyhivatalának igazgatója, a Dél-Koreai Szellemitulajdon-védelmi Hivatal vezetője, az Európai Szabadalmi Hivatal igazgatója, a Japán Szabadalmi Hivatal igazgatója és a Kínai Népköztársaság Szellemitulajdon-védelmi Hivatalának vezetője 2014. szeptember 17-én a dél-koreai *Busan*ban találkoztak annak megbeszélése céljából, hogy hogyan növeljék a szabadalomengedélyezési eljárás hatékonyságát és minőségét. Ez az öt hivatal a világon benyújtott szabadalmi bejelentéseknek mintegy 80%-át kezeli, és a Szabadalmi Együttműködési Szerződés (PCT) hatáskörébe tartozó munkának mintegy 95%-át végzi.

Az összejeövetel előtt az IP5-hivatalok vezetői a körzetükhöz tartozó alábbi hat ipari csoport vezetőjével tartottak megbeszélést: American Intellectual Property Law Association (AIPLA), BusinessEurope (BE), Intellectual Property Owners Association (IPOA), Japan Intellectual Property Association (JIPA), Korea Intellectual Property Association (KINPA) és Patent Protection Association of China (PPAC). A találkozó lehetővé tette az IP5-hivatalok vezetői számára, hogy megismerjék az ipar véleményét tevékenységükről, külö-

nösen a szabadalmi információcsere, a munkamegosztás, a PCT fejlődése, a szabadalmi harmonizáció és az IP5-együtműködés területén.

Az IP5-hivatalok vezetői ezen az összejövetelen is meggyőződhetnek arról, hogy mennyire fontos a felhasználók közvetlen bevonása a globális szabadalmi rendszer javítása érdekében tett erőfeszítéseikbe.

Japán

A) Több évig tartó küzdelem után módosították az 1959. áprilisi japán védjegy törvényt, amely végül lehetővé teszi a nem hagyományos védjegyek, így a színek és az illatok lajstromozását. A 2014. május 14-én elfogadott törvény a minisztertanács által meghatározott időpontban, egy éven belül lép hatályba.

A jelenleg hatályos védjegy törvény szerint védjegyoltalom tárgya lehet bármilyen betű, alak, jelölés vagy háromdimenziós alak vagy ezek bármilyen kombinációja, illetve ezek színekkel való kombinációja.

A mozgásra, hologramra vagy helyzetre vonatkozó védjegyek nincsenek kimondottan kizárva a jelenleg hatályos védjegy törvény meghatározásából, azonban ezek a védjegyek jelenleg nem lajstromozhatók, mert nincsenek kidolgozva a rájuk vonatkozó szabályok. Egyre jelentősebb igény jelentkezik azonban a nem hagyományos védjegyek, így a színek, a hangok és a mozgás védjeggyel való oltalma iránt. Az új védjegy törvény szerint lajstromozhatók „a betűk, ábrák, jelölések, a háromdimenziós alakok vagy színek vagy ezek bármilyen kombinációja, a hangok vagy a minisztertanács által meghatározott egyéb dolgok, amelyek emberi észleléssel felismerhetők”. Ebből az új meghatározásból kitűnik, hogy a színek és a hangok kimondottan lajstromozhatók.

Bár jelenleg a szagok/illatok és az ízek nem oltalmazhatók védjegyként, az új védjegy törvény elég rugalmas ahhoz, hogy lehetővé tegye minisztertanácsi rendelet útján új típusú védjegyek oltalmát is.

Azt a kérdést, hogy egy védjegyet hogyan kell ábrázolni egy bejelentési kérelemben, a vizsgálati irányelvekben fogják meghatározni. A Japán Szabadalmi Hivatal jelenleg dolgozik az irányelvek módosításán.

B) A Japán Szabadalmi Hivatal 2014. szeptember elején publikált szabadalmi bejelentésekkel és szabadalmakkal kapcsolatos statisztikai adatokat. Ezekből kitűnik, hogy 2013-ban a hivatalnál 328 436 szabadalmi bejelentést nyújtottak be. Az utolsó tíz évben ez a legalacsonyabb szám. A legtöbb, 427 078 szabadalmi bejelentést 2005-ben nyújtották be. 2008-tól kezdve a bejelentések száma a következőképpen alakult: 2008-ban 391 002; 2009-ben 348 696; 2010-ben 344 596; 2011-ben 342 610; és 2012-ben 342 796.

A hivatalnál benyújtott nemzetközi (PCT-) bejelentések száma 2013-ban 43 075 volt. Ez a szám a 2004. évi 19 850-ről folyamatosan nőtt; 2012-ben 42 787 PCT-bejelentést nyújtottak be.

A PCT-bejelentések számában Japánt csak az Amerikai Egyesült Államok előzte meg 2013-ban 57 239 bejelentéssel. Japánt 2013-ban Kína és Németország követte 21 516, illetve 17 927 bejelentéssel.

A japán hivatalnak az elintézetlen szabadalmi bejelentések terén a legnagyobb hátraléka 2008-ban volt, amikor az első hivatali végzés kiadásáig átlagosan 29,3 hónapot kellett várni. Ez a szám 2012-ben 16,1 hónapra és 2013-ban 11 hónapra csökkent.

A szabadalmak engedélyezésének a száma a 2009. évi 178 227-ről 2012-ben 254 502-re, majd 2013-ban 260 046-ra nőtt.

Jemen

A *Salem Abdul Rahman Bajersh Corporation* (Salem) kérte a 29. áruosztályban a SANO védjegy lajstromozását. Ez ellen felszólalt az *Arla Foods* (Arla) azon az alapon, hogy ugyanabban az áruosztályban lajstromozott DANO védjegy van.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a SANO védjegy utánzata a DANO védjegynek, ezért lajstromozásának az engedélyezése kárt okozna az Arla számára, és tisztességtelen versenyhez vezetne. Ennek alapján a bíróság elrendelte a védjegy hivatal lajstromozást engedélyező döntésének a törlését, és egyúttal a Salemet kötelezte a bírósági költségek megtérítésére.

Jordánia

A hivatalos közlönyben 2014. augusztus 17-én közlemény jelent meg arról, hogy az Igazságügyi Felsőbíróság helyébe az Igazságügyi Adminisztratív Bíróság lépett.

Ennek két szintje van: az Adminisztratív Bíróság és az Adminisztratív Felsőbíróság. Az Adminisztratív Bíróság döntései ellen az értesítés kézhezvételétől számított 30 napig lehet fellebbezni az Adminisztratív Felsőbíróságnál.

Az Igazságügyi Felsőbíróságnál függő ügyek átkerülnek az Adminisztratív Bírósághoz.

A régi törvény szerint a Szellemijelölés-védelmi Hivatal döntései ellen az Igazságügyi Felsőbíróságnál lehetett fellebbezni. A legfontosabb változás, hogy ezek ellen a döntések ellen most egy helyett két lépcsőben lehet fellebbezni.

Kanada

A) A kanadai szabadalmi törvény a kanadai bejelentés napjától számítva egyéves türelmi időt biztosít a bejelentő vagy olyan személy általi nyilvánosságra hozatalra, aki a találmányra vonatkozó ismereteit a bejelentőtől szerezte. A *Bayer Inc.* (Bayer) v. *Apotex Inc.* (Apotex)-ügy kapcsán hozott döntésében a Szövetségi Bíróság (Federal Court) megerősítette, hogy a

kanadai törvényben egy további kivétel létezik a türelmi időn kívüli nyilvánosságra hozatalra: ha az jóhiszemű kísérletezés céljából történt.

A Bayer a tulajdonosa a 2 382 426 sz. ('426-os) kanadai szabadalomnak, amely a Kana-
dában YAZ márkanévvel forgalmazott, drospirenont és etinilösztradiolt tartalmazó szüle-
tésszabályozó gyógyászati készítményre vonatkozik. A Bayer kérte a Szövetségi Bíróságot,
hogy az egészségügyi miniszternek tiltsa meg olyan rendelet kiadását, amely az Apotexnek
megengedné hatóanyagként drospirenont és etinilösztradiolt tartalmazó születésszabályo-
zó tabletták forgalmazását.

Az Apotex különböző kifogásokat támasztott a '426-os szabadalom érvényességével kap-
csolatban, többek között azt állítva, hogy e szabadalom bizonyos igénypontjai nem voltak
újak, mert a szabadalom bejelentési napja előtt több mint egy évvel a Bayer Európában és az
Egyesült Államokban bizonyos klinikai tanulmányokat folytatott, amelyek során kinyilvá-
nították azt, ami a '426-os szabadalomban igényleve volt.

Hughes bíró megerősítette, hogy egy találmány nyilvános használata nem képez újdonsá-
grontó kinyilvánítást a kanadai törvény szerint, ha abból a célból történik, hogy jóhisze-
műen kísérleteket végezzenek, különösen, amikor a kísérletezést szükségszerűen nyilváno-
san kell elvégezni.

Az ilyen kísérletezésnek ésszerűnek és szükségesnek kell lennie, de azzal a céllal kell elvé-
gezni, hogy vagy tökéletesítsék a találmányt, vagy pedig kipróbálják. Ha az ilyen kísérlete-
zésből haszon származik a feltaláló vagy más személy számára, a felhasználás még mindig
kísérletinek minősülhet, ha a fő cél végig a kísérletezés marad. A felhasználás nyilvánossá
válk attól a pillanattól kezdve, amikor a nyilvános használat megszűnik főleg és alapvető-
en kísérleti célokat szolgálni, vagy a kísérletezés többé már nem tekinthető ésszerűnek és
szükségesnek.

Ha egy újdonságrontásra hivatkozó személy megállapította, hogy a találmányt a kanadai
bejelentés napja előtt több mint egy évvel nyilvánították ki a köz számára, a szabadalom
érvénytelenségének elkerülése érdekében a szabadalmasnak bizonyítania kell, hogy a fel-
használás jóhiszemű kísérleti célokra történt.

A YAZ esetében Hughes bíró megállapította, hogy bár a kísérletekben részt vevő szemé-
lyekkel nem közölték, hogy mi volt a tabletták pontos összetétele, és bár egyik résztvevő
sem vizsgálta meg a tablettákat abból a célból, hogy meghatározza azok összetételét, vagy
továbbította a tablettákat harmadik személynek vizsgálat céljából, fennmaradt az „elméleti
lehetősége” annak, hogy ilyen elemzést el lehetett volna végezni. Így ez a kinyilvánítás a ka-
nadai bejelentés napja előtt több mint egy évvel kielégítette az újdonságrontás tényállását.

Hughes bíró azonban azt is megállapította, hogy ez a kinyilvánítás a kísérleti felhaszná-
lásra vonatkozó kivétel körébe esett. A Bayer ugyanis ésszerű rendszabályokat fogantatósí-
tott annak érdekében, hogy a vonatkozó tájékoztatást bizalmasan kezeljék, továbbá hogy a
résztvevők kötelesek legyenek visszaszolgáltatni a felhasználatlan tablettákat.

A Szövetségi Bíróság döntése a YAZ-ügyben összhangban van az Egyesült Államokban hozott megfelelő döntéssel, ahol azt állapították meg, hogy a Bayer tanulmányai kísérleti célt szolgáltak, és a vonatkozó törvényes előírások értelmében nem voltak nyilvánosak. A kanadai és az amerikai döntések azonban élesen ellenkeznek az Európai Szabadalmi Hivatal egyik műszaki fellebbezési tanácsának a döntésével, amely megállapította, hogy a vonatkozó törvény szerint a tájékoztatás nyilvános, ha a közhöz tartozó egyetlen személy, aki nem áll a titoktartás kötelezettsége alatt, elméleti lehetőséggel bírt ahhoz, hogy hozzájusson ilyen különleges információhoz. Ennek megfelelően a legbiztosabb eljárás az, ha a kísérletben résztvevőket írásban kötelezik titoktartásra olyan helyzetekben, amikor elkerülhetetlen a találmánnyal kapcsolatban kísérlet elvégzése.

B) Közvetlen vagy közvetett bitorlást az követ el, aki a kanadai szabadalmi törvény 42. cikkében meghatározott kizárólagos szabadalmi jogokon belül tesz bármit; a szabadalmasnak kizárólagos joga, előjoga és szabadsága van a találmány elkészítésére, összeállítására és használatára, valamint másoknak való eladására felhasználás céljából Kanadában.

Ellentétben az amerikai szabadalmi törvénnyel, amely a közvetett bitorlásnak két formáját: a bitorlásra ösztönzést és a közreműködő bitorlást ismeri, a kanadai szabadalmi törvény nem ismer ilyen megkülönböztetést.

Azt a kérdést, hogy a kanadai szabadalmi törvény alapján lehet-e közreműködő bitorlásról beszélni, a legfelsőbb bíróság által a *Monsanto Canada Inc. v. Schmeiser*-ügyben 2004-ben tett megjegyzésre lehet alapozni. A találmány „használatával” kapcsolatban ugyanis az megállapította, hogy az eldöntendő kérdés az, „vajon az alperes tevékenysége részben vagy egészben, közvetlenül vagy közvetve megfosztotta-e a szabadalmast attól, hogy teljes mértékben élvezhesse a törvény által adott kizárólagos jogot?”

A *Nycomed Canada Inc. v. Teva Canada Limited*-ügyben a Szövetségi Bíróság büntetőjogi osztályának bírója, Simpson bíró megtárgyalta a kölcsönhatást a fentebb említett Monsanto-ügy részei, a közvetett bitorlás és a bitorlásra ösztönzés próbája között.

A felperes azzal érvelt, hogy a *Monsanto*-ügyben a legfelsőbb bíróság közelítése a bitorláshoz nyitva hagyta a közvetett bitorlás ügyében való rendelkezés lehetőségét. Simpson bíró azon a nézeten volt, hogy a *Monsanto*-ügyben a bíróság sohasem utalt közreműködő bitorlásra, és mert a bíróság által használt nyelvezet úgy volt értelmezhető, hogy összeegyeztethető a bitorlásra ösztönzés hagyományos próbájával, a *Monsanto*-ügy nem támasztja alá a közvetett bitorlás jogállásának lehetőségét, illetve nem mutat a bitorlásra ösztönzés hagyományos próbájától való eltérési szándékot.

Így a *Nycomed*-ügy arra utal, hogy Kanadában nincs közreműködő szabadalmi bitorlással kapcsolatos bírói gyakorlat, és hogy a közvetett bitorlás megállapítására szolgáló próba Kanadában megegyezik a bitorlás ösztönzésének megállapítására szolgáló próbával.

Kanadában a *Corlac Inc. v. Weatherford Canada Ltd.*-ügyben a bitorlás körét mérte fel a Szövetségi Fellebbezési Bíróság (Federal Court of Appeal, FCA), amely megerősítette, hogy a bitorlásra ösztönzés próbájának három eleme van:

- a bitorlás tényét a közvetlen bitorlónak kell megvalósítania;
- a bitorlási tények megvalósítását befolyásolnia kell az állítólagos ösztönzőnek addig a pontig, hogy befolyása nélkül közvetlen bitorlás nem jöhetne létre;
- a befolyásolást az ösztönzőnek tudatosan kell végrehajtania.

Az FCA megállapította, hogy a próba szigorú, és hogy Phelan büntetőbíró nem pontosan alkalmazta a bitorlás ösztönzésének a megállapítására szolgáló próba első szakaszát. Ezért az ösztönzés ügyét visszautalták a büntetőbírónak, hogy újra vizsgálja meg a próba szerint.

A *Watherford*-ügy szabadalombitorlásra vonatkozó állításokkal és bitorlásra ösztönzéssel foglalkozott egy alsó nyílású olajszivattyú kapcsán kidolgozott találmány ügyében, ahol az olajszivattyú szivárgását „tömítődobozos” készüléssel szüntették meg. A büntetőbíró az ügy újbóli kézhezvétele után áttekintette a használat alábbi bizonyítékait:

- a végfelhasználók tömítődobozokat tartalmazó meghajtóegységeinek a fényképei;
- bizonyíték, hogy a tömítődoboz-alkatrészek fontosak voltak a végfelhasználók számára;
- bizonyíték, hogy nem volt más módszer a készülék használatára; és
- bizonyíték, hogy az alperes kezelési és karbantartási utasítást szolgáltatott, amelyek részletezték a bitorló eljárásokat a végfelhasználók számára.

A büntetőbíró arra a következtetésre jutott, hogy a vevők a terméket nagy valószínűséggel bitorló módon használták, és megállapította, hogy ezen az alapon az alperes felelős a bitorlás ösztönzéséért.

Az FCA *MacLennan v. Produits Gilbert Inc.* (Gilbert)-ügyben hozott döntése is hangsúlyozza a bitorlás ösztönzésére vonatkozó elem első szakaszának a fontosságát és szükségességét. A döntés tárgyát olyan szabadalom képezte, amelynél a fűrészfogak és egy fogtartó kombinációja egy kör alakú fűrészárcsához volt kapcsolva, és a kombináció úgy volt megtervezve, hogy akadállyal érintkezve a fűrészárcsa forgása leállt. Az alperes Gilbert olyan fűrészfogakat gyártott, amelyek hasonlítottak a felpereséihez. Az alperes a fűrészfogakat végfelhasználóknak adta el, és olyan árlistával látta el őket, amelyben a fűrészfogak számozása megegyezett a felperes szerinti számozással. A felperes állítása szerint a végfelhasználók az alperes fűrészfogait a felperes fogtartójával kombinálták, ami a szabadalmazott kombinációt eredményezte.

Az FCA a bitorlásra ösztönzés első tényezőjének elemzésekor hangsúlyozta az alkatrészlista szolgáltatását az alperes által és azt a tényt, hogy az alperes fűrészfogainak egyetlen célja a felperes készülékében való felhasználás volt. Az FCA szerint elegendő bizonyíték állt rendelkezésre annak megállapításához, hogy az alperes bitorolta a felperes szabadalmát, és hogy az alperes felelős volt a bitorlás ösztönzéséért.

C) Kanada egyike a világ legnagyobb jégbortermelőinek. A jégbor egy édes desszertbor, amelyet olyan szőlőszemekből nyernek, amelyek természetesen megfagynak a szőlőtőkén, és amelyeket akkor szednek le, amikor a levegő hőmérséklete $-8\text{ }^{\circ}\text{C}$ vagy alacsonyabb. A kanadai jégbor közel 75%-át Ontarióban állítják elő olyan körzetekben, mint a Niagara-félsziget. Annak ellenére, hogy egy bort a Niagara-félszigeten állítanak elő a tőkén természe-

tesen megfagyott szőlőszemekből, egy borász nem címkézheti borát jégbornak, vagy nem használhatja a „Niagara-félsziget” kifejezést az ontariói borhatóság a Borászok Ontariói Minőségi Szövetsége (Vintners Quality Alliance Ontario, VQAO) engedélye nélkül.

A *Royal DeMaria Wines Co. Ltd.* (DeMaria) egy Beamsville-ben (Ontario) található borkombinát, amely kizárólag jégbor előállítására szakosodott, jelmondata: „Kanada jégbor-szakemberei”. Az 1998. évi első szüretük óta a DeMaria jégborai nemzetközi elismerésre tettek szert, számos értékes díjat nyertek, és világrekordokat döntöttek meg.

A VQAO az 1990. évi Borászok Minőségi Szövetsége (Vintners Quality Alliance, VQA) -törvény (VQA-törvény) és társult rendelkezések alapján a „VQA” jelölésű ontarioborok számára minőségi bizonylati és címkézési szabványokat állít fel. A VQA-törvény megtiltja a bortermelőknek, hogy a VQAO által megállapított kifejezéseket, leírásokat és megjelöléseket használják a hozzájárulása nélkül, és úgy rendelkezik, hogy egy bortermelő csak akkor kérhet hozzájárulást ezeknek a kifejezéseknek a használatához, ha tagja a VQAO-nak.

De mi történik akkor, ha egy bortermelő borai megfelelnek az összes minőségbiztosítási szabványnak, a gyártónak engedélyezték a borain a „VQA”, „Niagara-félsziget” és „jégbor” kifejezés használatát, azonban a gyártó ezt követően megszűnik a VQAO tagja lenni? A gyártónak megtiltják, hogy eladja ezeket a korábban elismert borokat, amelyeket már palackozott és címkézett?

A VQAO álláspontja szerint a DeMaria VQAO-tagsága megszűnt 2011. október 11-én annak a társasági alapszabálynak alapján, amely előírja, hogy minden tagnak legalább egy VQA-bor elismerést kell kapnia bármely egymást követő 18 hónapból álló időszakon belül ahhoz, hogy megtarthassa a tagságát. Annak ellenére, hogy a DeMaria számos bort bocsátott jóváhagyásra a vonatkozó 18 hónapos időtartam alatt, az összes bora megbukott a VQAO által előírt kötelező „ízlelési” próbán, ideértve olyan borokat is, amelyek nemzetközi borversenyeket nyertek. A VQAO azt közölte a DeMariával, hogy 2011. október 11-ével kezdődően egy évig megengedik számára VQA-jóváhagyású borok árusítását, de ezt követően meg kell szüntetnie a VQA-kifejezések használatát.

2013. február 15-én olyan értesítést szövegeztek meg a DeMaria ellen, amely azt állította, hogy megsértette a VQA-törvényt a borhatóság által megállapított kifejezések, leírások és megjelölések használatával annak engedélye nélkül, olyan borok meghatározására, amelyeket a társaság weboldalán és két olyan bor címkéjén használt, amelyeket a VQAO egy nyomozója vásárolt: egy 2002. évi Merlot jégbor és egy 2008. évi téli szüretelésű rizling képezte a kifogás tárgyát. Mindkét bor korábban elnyerte a VQAO jóváhagyását, de VQAO most arra az álláspontra helyezkedett, hogy a DeMaria nem használhatta a „jégbor” kifejezést szövetségileg lajstromozott védjegyében, amely a CANADA'S ICEWINE SPECIALISTS kifejezést magában foglaló ábrás védjegy.

A DeMaria azt nyilatkozta, hogy nem bűnös, és élénken tiltakozott a vádak ellen. Érvelésének lényegi pontja az volt, hogy a VQA-törvény és a VQAO-jogosítvány egy eredet-megjelölési rendszer felállítása, ellenőrzése és érvényre juttatása, valamint a rendszerrel

társított bizonyos kifejezések és megjelölések használatának az ellenőrzése; a tagság megszűnése nem befolyásolja bármilyen bor előállítására használt olyan eljárás jellegét, amelyet korábban jóváhagytak és címkéztek.

2014. június 24-én az Ontariói Igazságügyi Bíróság a DeMaria javára döntött, megállapítva, hogy sem a VQAO társasági alapszabályzata, sem a VQA-törvény és -rendeletek nem hatalmazták fel a VQAO-t arra, hogy a DeMaria előzetesen jóváhagyott boraitól megvonja a jóváhagyást egy megszűnt tagság alapján.

A bírósági döntés eredményeként a DeMaria szabadon árusíthatja korábban jóváhagyott borait azok eredeti megjelölésével.

A döntés további következménye, hogy számos szakember, többek között a VQA igazgatótanácsának egy volt tagja is kétségbe vonja a VQAO kötelező ízeleléspróbájának a jogosságát; ez a próba okozta, hogy a DeMaria elveszítette a tagságát.

D) A Kanadai Szellemitulajdon-védelmi Hivatal és az Európai Szabadalmi Hivatal bejelentette, hogy megállapodást írtak alá, amelynek alapján 2015. január 1-jén hatályba fog lépni egy gyorsított szabadalomvizsgálati (PPH-) program a két szerződő fél között, és ettől mindkét fél a szabadalmak elővizsgálati eljárásának a gyorsítását várja.

A kétoldalú megállapodást a Szellemi Tulajdon Világszervezetének (WIPO) 54. évi öszeszejövetelén írták alá Genfben.

E) A kanadai védjegy-felszólalási eljárásokban a védjegy lajstromozhatóságának bizonyítási terhe a lajstromozást kérő félen van. Mielőtt azonban ez a jogi teher hatályba lépne, a felszólalón van a kezdeti bizonyítási teher felszólalása okainak alátámasztására, vagyis a felszólalónak legalább néhány tény bizonyítania kell, amelyek – ha igazak – alátámasztják a felszólalás okait. Ha a felszólaló megfelelt ennek a kezdeti bizonyítási tehernek, a bizonyítási teher a bejelentőre hárul azzal kapcsolatban, hogy bejelentése megfelel a szabadalmi törvény és rendelet előírásainak.

Ezeket a tényeket az alább következő jogeset könnyebb megértése érdekében ismertetjük.

A *Hero Nutritionals, Inc* (Hero) kérelmet nyújtott be a Kanadai Védjegyhivatalnál a SLICEOFLIFE védjegy lajstromozása iránt, 2008. január 8. óta igényelve a védjegy kanadai használatát diétás adalékanyagokkal, nevezetesen ásványokkal és vitaminokkal kapcsolatban. Az *Alberta Ltd.* (Alberta) és a *Shoppers Drug Mart Inc.* (Shoppers) felszólalt a bejelentés ellen több okra, így például arra hivatkozva, hogy a bejelentő nem használta a védjegyet Kanadában a bejelentésben igényelt első használat időpontja óta. A kanadai védjegy törvény szerint ha egy bejelentő az első tényleges használat időpontjánál korábbi időpontot ad meg első használati időpontként, bejelentése teljes egészében érvénytelennek minősül.

Bejelentésének alátámasztása érdekében a bejelentő vállalatának egy képviselője által készített eskü alatti nyilatkozatot (affidavit) nyújtott be, amely azt bizonyította, hogy a védjegyet Kanadában a bejelentésben felsorolt termékekkel kapcsolatban használták. A felszólaló nem vetette alá keresztkérdéseknek az affidavit aláíróját, mert az affidavit azt állította, hogy

a bejelentő védjegyével kapcsolatos termékeket Kanadában „legalább 2008 júniusa óta adott el”. Az affidavit a Kanadában eladott termékekkel kapcsolatos számla-összefoglalásokat is magában foglalt, amelyek közül a legkorábbi 2008. június 18-i keltezésű volt. A bejelentő által benyújtott egyetlen bizonyíték sem volt összhangban a bejelentő által legkorábbi használati időpontként megadott 2008. január 8-ával. Valójában a bejelentő bizonyítékai a 2008. júniusi időpontot bizonyították a legkorábbi használati időpontként.

A felszólalók természetesen nem nyújtottak be bizonyítékot a bejelentő által igényelt első használat időpontjával kapcsolatban. Ehelyett arra az összeegyeztethetlenségre alapoztak, amely az első használatként megjelölt időpont és a bizonyított első használat időpontja között állt fenn, mert ez elegendő volt a felszólalóra eső kezdeti bizonyítási teher kielégítésére. A bejelentő azt állította, hogy az affidavitban semmi sem állította konkrétan, hogy a védjegyet Kanadában nem használták a bejelentésben megjelölt időponttól kezdve. A felszólalónak az volt a feladata, hogy kétségbe vonja az eskü alatti nyilatkozatot aláíró állításait keresztkérdésekkel, ha az affidavit és a bejelentés közötti ellentmondásokra kívánt támaszkodni.

A felszólalási tanács megállapította, hogy a felszólalók már a bejelentő affidavitjével kielégítették az első használat helytelen időpontjának igazolására vonatkozó bizonyítási terhet. Minthogy a bejelentő affidavitje az első használatnak egy későbbi időpontját igazolta, és egyértelműen nem volt összhangban az első használat igényelt korábbi időpontjával, a tanács megállapította, hogy a felszólalóknak ebben a kérdésben nem kell keresztkérdéseknek alávetniük az affidavit aláíróját. A tanács jelezte, hogy a bejelentőnek a rendelkezésére álló legjobb bizonyítékot kell benyújtania, és nem kell keresztkérdésekre támaszkodnia ahhoz, hogy helyesbítse a saját bizonyítékában szereplő hibákat. Minthogy a bejelentő nem nyújtott be bizonyítékot a 2008. január 8-i első használat időpontjának alátámasztására, a tanács ezt elfogadta felszólalási alapként, és a bejelentést teljes terjedelmében elutasította.

Kína

A) A Pekingi 1. sz. Közbenső Népbíróság a *Jaguar Land Rover Public Ltd.* (Jaguar) felszólalása alapján nemrég megvonta a *Zhejiang Xiling Electric Co., Ltd.* (Zhejiang) 2007 szeptemberében benyújtott JAGUAR védjegyének lajstromozását a 11. áruosztályban italok hűtésére szolgáló berendezésekre. A Jaguar arra hivatkozott, hogy hasonló védjegyét korábban lajstromoztatta. A felszólalást azonban a Kínai Védjegy hivatal elutasította, ezért a Jaguar az elutasítás felülvizsgálatát kérte a Védjegy-felülvizsgálati Tanácstól, amely 2013 októberében lajstromozhatónak ítélte a vitatott védjegyet, megállapítva, hogy a két védjegyet eltérő árukkal kapcsolatban használták, és nyilvánvaló különbségek voltak a fogyasztók és az eladási csatornák terén.

A Jaguar nem fogadta el a tanács döntését, és adminisztratív eljárás keretében a Pekingi 1. sz. Közbenső Népbírósághoz nyújtott be fellebbezést. Az megállapította, hogy 2004-ben

a vitatott védjegyet Kína híres védjegyeként azonosították a 12. áruosztályban motoros járművekre és azok részeire. A vitatott védjegy teljesen megegyezett a Jaguar híres védjegyével, és a két védjegy piaca is átlapolást mutatott. Ezért a két védjegy egyidejű létezése az érintett köz félrevezetéséhez vezethetne, ami azt okozhatja, hogy a híres védjegyet helytelenül használják. Ezért a Pekingi 1. sz. Közbenső Népbíróság megvonta a vitatott védjegyet.

B) A Pekingi Felső Népbíróság a közelmúltban véget vetett egy hét évig tartó védjegyvitának, amelyben egy *Hong* vezetéknevű kínai személy javára döntve elutasította a *Nike Inc.* (Nike) keresetét *Hong* KB-KOBE latin betűs és kínai írásmódú védjegyének törlése iránt.

Hong 2004 márciusában nyújtott be a Kínai Védjegy hivatalnál kérelmet a latin betűs és kínai írásmódú KB-KOBE védjegy lajstromozása iránt a 18. áruosztályban bőröndökre, hátizsákokra és hasonlókra. 2007 áprilisában *Hong* kérelmét ideiglenesen elfogadták, és ezt a köz számára meghirdették.

A Nike a védjegybejelentés ellen felszólalt azon az alapon, hogy a védjegy sérti *Kobe Bean Bryant* amerikai profi baseballjátékos névjogait. A felszólalás elutasítása után a Nike a Védjegy-felülvizsgálati Tanácstól kérte a döntés felülvizsgálatát.

Az megállapította, hogy a Nike nem tudta bizonyítani a „Kobe” és Kobe Bean Bryant kapcsolatát bármivel a kosárlabdán kívül. A „Kobe” csak egy közönséges név mind az angolul beszélő, mind az egyéb országokban. Ezért *Hong* lajstromozása a 18. áruosztályban semmiféle kárt nem okoz Kobe Bean Bryant névjogaiban és a Nike kereskedelmi jogaiban. Ugyanakkor a Nike azt sem tudta bizonyítani, hogy a „Kobe” és Kobe Bean Bryant neve védjegyként nagy népszerűséggel és hírnévvel rendelkezne bőröndök és hátizsákok területén.

Ezután a Nike a Pekingi Felső Népbíróságnál adminisztratív eljárást indított a Védjegy-felülvizsgálati Tanács számára kedvezőtlen döntése ellen, arra hivatkozva, hogy a vállalat és Kobe Bean Bryant szerződéses kapcsolat alapján élvez korábbi jogokat a KOBE védjeggyel kapcsolatban. A Nike arra is hivatkozott, hogy az ő KOBE védjegye nagy hírnévre tett szert a kínai piacokon, és népszerű a kínai fogyasztók körében. Emellett *Hong* rosszhiszeműen lajstromozta a védjegyet.

A Pekingi Felső Népbíróság a Nike által bemutatott bizonyítékok alapján megállapította, hogy a Nike nem élvez *Hong* lajstromozásának időpontjánál korábbi jogokat, és így nincs joga a kérdéses védjegy törlését kérni. Ezért elutasította a Nike felszólalását.

Kuvait

Kuvait kormánya 2014. szeptember 2-án a Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) genfi irodájánál benyújtotta a Párizsi Unió Egyezményhez való csatlakozás okmányát. Ennek megfelelően a nemzetközi egyezmény Kuvaitra nézve 2014. december 2-án vált hatályossá.

Líbia

Miként ismeretes, Líbia az elmúlt néhány évben drámai politikai változáson ment keresztül, ami miatt a kormányhivatalok működésében jelentős szünet, majd irányváltás következett be. A Líbiai Védjegy hivatal 2013 júniusában kezdett újra működni, és ekkor adtak ki újra hivatalos közlönyt, és tettek lépéseket a védjegybejelentések kezelési rendszerének kifejlesztésére. A megelőző két évben a védjegy hivatal a polgári zavargások miatt nem működött.

Most ismét fogad védjegybejelentéseket és végez védjegy kutatásokat. Az alábbiakban a 2010-ben hatályba lépett és jelenleg is alkalmazott új védjegy törvény legfontosabb vonásait ismertetjük.

– A védjegy meghatározása szerint védjegyként lajstromozható bármi, ami a védjegy tulajdonos termékeit vagy szolgáltatásait megkülönbözteti mások termékeitől vagy szolgáltatásaitól. A védjegy meghatározása kiterjed kereskedelmi nevekre, színvédjegyekre és szagvédjegyekre is.

– A híres védjegyeket oltalom illeti meg akkor is, ha nem voltak lajstromozva Líbiában.

– Líbiában védjegyet lajstromoztathat bárki, akinek a Szellemi Tulajdon Világszervezete valamelyik országában vagy olyan országokban, amelyek Líbiának viszonyosságot ajánlanak, tevékenységi központja van.

– A törvény türelmi időt biztosít megújítási kérelmek késedelmes benyújtása esetén.

– A védjegy tulajdonosok számára biztosított a jog, hogy bitorló felek ellen bármikor polgári és büntetőjogi pert indítsanak.

– Védjegy bitorlás esetén a törvény növeli a büntetési tételeket.

Malajzia

A *Tropicana Products, Inc.* (Tropicana) amerikai cég Malajziában 2006. február 10-én palackalakra több ipari mintát lajstromoztatott MY-06-00624 számmal.

A Tropicana azt állította, hogy az *F&N* vállalatok (F&N) bitorolták palackmintáját. Ezután a Tropicana bitorlási pert indított a Malajziai Felsőbírószágon, és törlési keresetet nyújtott be az *F&N* lajstromozott ipari mintája ellen. A Tropicana ideiglenes intézkedést is kért annak érdekében, hogy eltiltsák az *F&N*-t a Tropicana palackmintájának a használatától. Mindezeket az ügyeket összevonták és együtt hallgatták meg a bíróságon.

Az *F&N* ellenkérelemként a Tropicana ipariminta-lajstromozásának a törlését és a lajstromból való eltávolítását kérte.

A bíróság döntése szerint az *F&N* bitorolta a Tropicana mintáját, mert palackmintái a Tropicana lajstromozott mintájának kézenfekvő utánpótlói voltak. A bíróság helyt adott a Tropicana *F&N* mintalajstromozása elleni törlési keresetének is.

Az *F&N* a Malajziai Fellebbezési Bíróságnál nyújtott be fellebbezést a Malajziai Felsőbírószág döntése ellen.

Az F&N arra hivatkozott, hogy a Tropicana palackmintája az 1996. évi ipariminta-törvény szerint nem volt alkalmas oltalomra, mert nem új a РОККА palackminta létezése miatt, amely azonos a Tropicana mintájával, és Malajziában a köz számára a Tropicana mintalajstromozásának elsőbbségi időpontja előtt nyilvánosságra jutott. Ezenkívül a Tropicana palackmintájának alakját csupán a palack funkciója diktálta.

Az F&N elegendő bizonyítékot nyújtott be annak igazolására, hogy a РОККА-minta már 2004-ben, vagyis a Tropicana mintalajstromozásának elsőbbségi időpontja előtt létezett.

A Malajziai Fellebbezési Bíróság az újdonság meghatározásához a РОККА-mintát a rajzok és a lajstromozási bizonylathoz csatolt minták alapján összehasonlította a Tropicana mintájával, és megállapította, hogy a Tropicana mintája nem volt lajstromozható, mert nem esett az ipari mintának az ipariminta-törvény 3(1) cikkének megfelelő meghatározása alá, amely azt kívánja, hogy a mintának szembetűnő küllemmel kell rendelkeznie, és alakjának vonásai vagy konfigurációja nem lehet funkcionális jellegű. A Malajziai Fellebbezési Bíróság megállapította, hogy a minta nem elégítette ki egyik követelményt sem, és azon a véleményen volt, hogy a Tropicana mintájának minden egyes vonását úgy választották meg, hogy az kielégítse a funkcionális követelményeket, és a palack olyan alakú volt, hogy ellenálljon a forró palacköltési eljárás által létrehozott vákuumnak.

A Malajziai Fellebbezési Bíróság megállapította továbbá, hogy a Tropicana mintája nem elégítette ki a mintatörvény 12. cikkében foglalt lajstromozási követelményeket, mert nem minősült újnak a korábbi РОККА palackmintához viszonyítva, amelyet Malajziában a Tropicana mintalajstromozásának elsőbbségi időpontja előtt kinyilvánítottak a köz számára. A Malajziai Fellebbezési Bíróság megállapítása szerint a Tropicana mintája csupán lényegtelen részletekben tért el a korábbi РОККА-mintától, és alakjának jellemzői, valamint konfigurációja általánosan használt volt a vonatkozó kereskedelemben. A forrón töltő vákuumpanel használata és a Tropicana mintájának egyéb vonásai már általánosan elfogadottak voltak az iparban forrón töltött polietilén-tereftalát (PET) palackok megerősítésében.

Ezután a Malajziai Fellebbezési Bíróság elrendelte a Tropicana MY-06-00624 sz. ipariminta-lajstromozásának az érvénytelenítését és az ipari minták lajstromából való eltávolítását. Ennek megfelelően elutasította a Tropicana bitorlási keresetét, és a Tropicana figyelmét felhívta arra, hogy mielőtt az ipariminta-törvény 32. cikke szerint bitorlási keresetet indít, meg kell állapítania, hogy érvényesen lajstromozott minta tulajdonosa-e.

Németország

A) 2014. február 19-én a Német Szövetségi Legfelsőbb Bíróság (Bundesgerichtshof, BGH) megerősítette a Szövetségi Szabadalmi Bíróság (Bundespategericht, BPG) 2012. október 9-i döntését, amely érvénytelenítette a 797277 sz. nemzetközi HOT védjegy lajstromozásának német részét.

A BGH döntése szerint amikor egy védjegy (itt a HOT) számos jelentéssel bír (itt a „forró” jelentés mellett „csípős, fűszeres, égető” ízléssel kapcsolatban, és képletesen lehet „szexi, divatos, menő” is), és mindezek a jelentések leíró jellegűek a lajstromozott árukra (itt többek között: tisztítószeres, testápoló készítmények, élelmiszer-kiegészítők, nyomtatványok és ruházat) nézve, a kifejezés megértésének különböző lehetőségei által okozott értelmezési erőfeszítés nem elegendő a megkülönböztető jelleg megerősítéséhez.

A HOT védjegyet a 3., 5., 16. és 25. áruosztályban lajstromozták. A lajstromozás érvényességét kétségbe vonta az *Australian Gold, Inc. (Gold)* a megkülönböztetőképesség hiánya miatt az összes áru vonatkozásában.

2011. március 22-én a Német Szabadalmi és Védjegy hivatal (Deutsches Patent und Markenamt, DPMA) végzést adott ki, amelyben a megtámadott védjegyet megkülönböztetőképesség hiánya miatt érvénytelennek minősítette az áruk nagy részével kapcsolatban, azonban a lajstromozást az áruk egy részére fenntartotta. E döntés ellen mindkét fél fellebbezett a BPG-nél, amely a Gold keresztfellebbezése alapján a megvonási kérelmet kiterjesztette az összes árura.

Ugyanerre a védjegyre az oltalmat megtagadta az ausztrál, a brit és a japán szabadalmi hivatal is. Az Európai Unióra való kiterjesztési kérelem jelenleg függőben van az Európai Unió Általános Bírósága előtt.

Az ügy azért is érdekes, mert a védjegy tulajdonos kérésére korábban több német bíróság ideiglenes intézkedést rendelt el, amelyek megállapították, hogy a védjegy kellően megkülönböztető jellegű, és visszautasították azt a kérelmet, hogy várjanak az ítélezéssel a törlési keresetek elintézéséig. A BGH figyelmen kívül hagyta a védjegy tulajdonosnak azt az állítását, hogy a BPG döntése érvénytelen, mert nem vette figyelembe ezeket a bírósági döntéseket. A BGH szerint a BPG megtárgyalta a védjegy tulajdonos megfelelő közléseit, és helyesen állapította meg, hogy a polgári bíróságok a bitorlási eljárásokban ténylegesen nem vizsgálták a védjegy oltalmazhatóságát, mert kötve voltak a lajstromozás által. Valójában a német törvény szerint bitorlási perben nem megengedett az állítólag bitorló védjegy érvényességének megtámadása azon az alapon, hogy a védjegy leíró jellegű vagy nem rendelkezik megkülönböztetőképességgel. Az ilyen támadást a DPMA előtt kell lefolytatni, miként ez a jelen esetben is történt, ami a törlés (a nemzetközi lajstromozás német részének az érvénytelenítése) BGH általi megerősítéséhez vezetett.

B) A vizsgált mindkét ügyben (X ZB 5/13 és X ZB 6/13 – Collagenase I és II) a BGH-nak azt kellett eldöntenie, hogy a BPG jogosan utasította-e el a DE 19813748.6 sz. és a DE 10027521.4 sz. német szabadalmi bejelentést. Mindkét bejelentés tárgya kollagenáz enzim felhasználása kollagénkötegekből kialakult sajátos, rendellenes izomhüvelyek kezelésére. A kollagenáz, amely egy proteáz enzim, az érintett kollagéncsomókba kell injektálni, ahol az kollagént bomlik, és ezáltal a kellemetlen egészségi állapottól való megszabaduláshoz vezet.

A kollagenáz használata ilyen kezelésre a technika állásából már ismert volt. Az ilyen tárgyú igénypontok a német szabadalmi törvény 3(4) cikke és az Európai Szabadalmi Egyezmény (ESZE) 54(5) cikke szerint megszovegezett további gyógyászati felhasználásra vonatkozó igénypontokként vannak megszovegezve, ahol egy viszonylag nagy kollagenáz dózist injektálnak egy kollagéncsomóba, amit a test megfelelő részének immobilizálása követ több órán keresztül abból a célból, hogy elkerüljék az injekció helyéről a kollagenáz szétterjedését, ami a kollagéncsomóban a kollagenáz csökkentett gyógyhatását eredményezné.

A BPG elutasította a bejelentést többek között arra a megállapításra hivatkozva, hogy – jóllehet az igénypont megengedhető módon gyógyászati kezelési eljárásként volt megszovegezve – az injektálást követő immobilizálási lépés nem jellemzi a befecskendezendő kollagenázt, és hogy ez a vonás nem más, mint utasítás az orvos számára. Így ez a vonás a német szabadalmi törvény 2a (1) No. 2 cikke és az ESZE 53(c) cikke alapján ki van zárva a szabadalmazhatóságból, aminek következtében nem lehet figyelembe venni az igényelt tárgy szabadalmazhatóságának megítélésekor.

Ilyen vonatkozásban a BGH megváltoztatta a BPG döntését a következő megfontolás alapján: A test vonatkozó részének immobilizálására vonatkozó rendszabály azt a célt szolgálja, hogy megjavítsa az adagolt kollagenáz hatását. Ez a rendszabály nem minősíthető a betegség kezelésére vonatkozó kiegészítő rendszabálynak, amely független az anyag hatásától. Ennek következtében ez a jellemző nincs kizárva a szabadalmazhatóságból. Ezért a BGH mindkét ügyet visszautalta a BPG-nek annak meghatározása céljából, hogy a test kezelt részének az immobilizálása a kollagenáz injektálása után nem csupán az igényelt tárgy újdonságához járul hozzá, hanem feltalálói tevékenységet is magában foglal a technika állásához képest, amely az elsőbbség időpontjában egy orvos szokásos szaktudását foglalja magában.

Norvégia

A norvég fogyasztók szívesen vásárolnak az eredeti helyett hamis árukat. 2013-ban a norvég vámhatóságok több mint 53 000 hamis terméket foglaltak le, ezek becsült értéke meghaladta a 2,2 millió EUR-t. A lefoglalt termékeknek csupán 2,9%-át szabadították fel, mert azok eredeti készítmények voltak.

2013 nyarán a norvég polgári törvénykönyvet olyan rendelkezésekkel egészítették ki, amelyek lehetővé tették a jogtulajdonosok számára, hogy tájékoztatáshoz jussanak, amikor gyanítják jogaik bitorlását. Az új rendelkezés lehetővé teszi, hogy egy jogtulajdonos hamis áruk lefoglalásáról szóló értesítés kézhezvételekor kérelmezze, hogy a bíróság kötelezze az importőrt az importált áruk eredetére és elosztási hálózatára vonatkozó tájékoztatás megadására.

Ugyanakkor jogalkotói lépéseket tettek a bitorlás által okozott károk számításának szabványosítására. Az importőrök most magasabb kompenzációs és károkozási szintekkel néz-

nek szembe, mint amelyeket hagyományosan alkalmaztak a jogtulajdonosok számára ilyen esetekben.

A vámtörvényt is módosították. Korábban a vámhatóságokat arra hatalmazták fel, hogy csupán olyan árukat foglaljanak le, amelyekről gyanították, hogy bitorolnak szabadalmakat, lajstromozott védjegyeket vagy mintákat. Ezt a jogot most kiterjesztették védjegyet nem viselő termékekre is, amelyek sérthetik harmadik személyek jogait; így például a vámhatóságok visszatarthatnak olyan termékeket, amelyek úgy néznek ki, mint a jól ismertek, de nem viselik a megfelelő védjegyet.

A bitorlás mértéke növekszik Norvégiában, azonban a legújabb jogalkotói módosítások fontos lépést képeznek a szellemi tulajdon-jogok érvényesítésének a megerősítése irányában.

Olaszország

A Bolognai Szellemi tulajdon-védelmi Bíróság mintaügyben a „tájékozott felhasználóval” kapcsolatban tett érdekes megállapításokat.

Gázplatin edénytartóinak a gyártója figyelmeztető levelet küldött hazai főzőkészülékek egy jól ismert gyártójának, azt állítva, hogy az bitorolta egy konkrét edénytartó lajstromozott mintájára vonatkozó jogait azáltal, hogy az edénytartót beépítette egyik házi főzőkészülékébe. A gyártó vállalat azzal reagált, hogy a Bolognai Szellemi tulajdon-védelmi Bíróságnál annak megállapítását kérte, hogy a felperes mintája érvénytelen, és hogy azt nem bitorolja. A mintatulajdonos viszont ugyanennél a bíróságnál ellenkeresetben mintája bitorlásának és tisztességtelen versenynek a megállapítását kérte. A bíróság szakértőt jelölt ki az érvényesség és a bitorlás kérdésében szakvélemény elkészítésére.

Az érvényességi követelmények és különösen a vitatott minta egyéni jellegének a megállapítása céljából a szakértő egy főzőkészülék-gyártó vállalat eladási részlegének vezetőjét tekintette a „tájékozott felhasználó” hivatkozási mintájának, mert véleménye szerint ez a személy fel tudja becsülni a jelentős különbségeket a lajstromozott minta profilja és a vonatkozó technika állása szerinti profil között, és így meg tudja állapítani, hogy a felperes mintája egyéni jelleggel rendelkezik-e.

Másrészről, a bitorlás megállapításakor a szakértő a „tájékozott felhasználó” reprezentatív modelljeként a végfelhasználót, vagyis az otthoni felhasználót választotta. Nézete szerint az utóbbi nem lenne képes megragadni a megkülönböztető elemeket a bitorló termékbe ténylegesen beépített edénytartó és a lajstromozott minta között. Ezért arra a következtetésre jutott, hogy a felperes terméke bitorolja a lajstromozott mintát.

A bíróság azonban elutasította ezt a megközelítést. Rámutatva a „tájékozott felhasználó” fogalmának sajátosságára a lajstromozott minták ügyében és annak távolságára a védjegy-törvényből (helytelenül) kölcsönzött „átlagos fogyasztótól”, a bíróság megállapította, hogy a tájékozott felhasználó nem hasítható fel önkéntesen két eltérő hivatkozási személyre, mi-

ként ezt a szakértő tette, és hogy az összetett termékek alkotórészei szempontjából a tájékozott felhasználót olyan személlyel kell azonosítani, aki az alkatrészgyártók és a bonyolult termékek között áll, mert így lehet az alkatrészt kapcsolatba hozni azokkal a gazdasági szereplőkkel, akik összeállítják a végterméket és azt eladják a végfelhasználónak.

Ilyen előfeltételek alapján a bíróság nem értett egyet saját szakértőjének a következtéseivel. Azzal érvelve, hogy az egyedi tájékozott felhasználó egyszerre fel tudná becsülni a minta egyéni jellegét, összehasonlítva azt a vonatkozó technika állásával, de fel is tudná ismerni azokat a vonásokat, amelyek az előbbit megkülönböztetik a felperes termékében használt edénytartóktól, megállapította, hogy a vitatott minta érvényes, de azt a felperes nem bitorolta.

A bíróság egyúttal elutasította az alperes (másodlagos) ellenkeresetét a szolgai utánzással kapcsolatban, megállapítva, hogy ezt a kérdést a tisztességtelen verseny keretében kell figyelembe venni, majd megállapította, hogy az a cikk, amelyre oltalmat kértek, egy bonyolult termékbe volt beépítve, amely önmagában ismert volt a vonatkozó piacon. Úgy ítélte meg, hogy ez egy olyan összefüggés volt, amelyben az edénytartók alakja meg van fosztva bármilyen megkülönböztetőképeségtől, és ez gyakorlatilag lehetetlenné teszi a végfelhasználó bármilyen megtévesztését.

Oroszország

A) Egy orosz bíróság 2014. május 8-i döntése az *Eldorado v. Ulmart*-ügyben megállapította, hogy egy védjegy kulcsszavainak a használata hirdetésekben védjegybitorlást képezhet.

Az ügy háttere, hogy az Eldorado beperelte a versenytárs Ulmartot védjegybitorlásért. Az Eldorado egy elektronikai árukat kis üzletekben árusító orosz cég, amelynek kizárólagos licence van számos orosz védjegy, így az ELDORADO és a TERRITORY OF LOW PRICES védjegy használatára. Az Eldorado azért indított védjegybitorlási pert az Ulmart ellen a Szentpétervári Körzet Kereskedelmi Bíróságánál, mert az Ulmart a Yandex-től megvásárolta és felhasználta az alábbi kulcsszavakat: „Eldorado of low prices. Here!” (Alacsony árak Eldorádója itt!) és „Ulmart: territory of ... fair prices, bonuses!” (Ulmart: tisztességes árak, bónuszok területe).

Az Eldorado bizonyította, hogy ha a felhasználók a Yandexbe begépeltek az „Eldorado” szót, az első link aktiválása a felhasználót az Ulmart weboldalára (www.ulmart.ru) vezette.

A bíróság a felperes állításával összhangban úgy döntött, hogy az „Eldorado” szó használata a „low prices” kifejezéssel növelte azt a benyomást, hogy a felperes és az alperes márkanévtársulásban vannak, és ez az Ulmart részéről a közönség megtévesztését kockáztatta. Emellett az „Eldorado” és a „low prices” szó nagyobb betűkkel jelent meg, mint a hirdetés szövegének többi eleme, ami védjegyközösségre és ennek révén az Eldoradóval kapcsolatos megtévesztésre vezethetett.

Ezzel szemben az Ulmart azzal érvelt, hogy a két weboldal nem okozhatott összetévesztést, és nem volt látható kapcsolata az „Eldorado” névvel. Emellett az „Eldorado” egy általános szó, amely nem érdemel oltalmat. A bíróságot azonban egyik érv sem győzte meg, és ezért úgy döntött, hogy az Ulmart jogtalanul használta az Eldorado védjegyének kulcsszavait, vagyis védjegybitorlást követett el.

Az Ulmart e döntés ellen a Szentpétervári Körzet 13. Fellebbezési Bíróságához fordult. Fellebbezésében arra hivatkozott, hogy az „Eldorado” szó pusztán deszkriptív jellegű, és túl tág kifejezés, amely az orosz nyelvben aranyban és egyéb anyagi forrásokban gazdag országot jelent. A fellebbezési bíróság azonban nem tudta elkülöníteni e kifejezés használatát magának a védjegynek a használatától, ezért elutasította a fellebbezést. Végül megerősítette, hogy ameddig egy védjegy oltalom alatt áll, a kizárólagos használati jog tulajdonosa érvényesítheti jogait harmadik felekkel szemben.

B) A Krím-félsziget szellemitulajdon-védelmi jogaival kapcsolatban Oroszország elismeri azokat a kizárólagos szellemitulajdon-védelmi jogokat, amelyeket eredetileg Ukrajnában lajstromoztak, és amelyeket a Krímben lakó vagy ott tartósan tartózkodó felek birtokolnak, feltéve, hogy ezeket a jogokat 2015. január 1-jéig újralajstromozták.

Spanyolország

A) A 4-es sz. Barcelonai Kereskedelmi Bíróság elutasította a Novartis ideiglenes intézkedésre vonatkozó kérelmét, amelyet számos generikus versenytársa ellen nyújtott be, amelyek állítólag bitorolták a 2 292 219 D1 sz. ('219-es) európai szabadalmának spanyol részét. Ez a szabadalom rivasztigmin tartalmazó, Alzheimer-kór kezelésére szolgáló transzdermális tapaszokra vonatkozott.

A Novartis a rivasztigmin-tapaszokat (Exelon®) két méretben (5 cm, illetve 10 cm átmérőjű, kör alakú tapasz) forgalmazta, és 2013 közepé óta Spanyolországban generikus versennyel kellett szembesülnie. 2013. november végén a Novartis beperelte generikus versenytársait a '219-es szabadalom állítólagos bitorlása miatt, és ideiglenes intézkedés elrendelését és a generikus termékeknek a spanyol piacról való kitiltását kérte.

A '219-es szabadalom megosztott bejelentésen alapszik. 2013. június 12-én engedélyezték, és spanyol fordítását 2013. július 19-én publikálták. A szabadalomnak az alábbi szövegű egyetlen igénypontja van.

„Rivasztigmin elbutulás vagy Alzheimer-kór meggátlására, kezelésére vagy progressziójának késleltetésére szolgáló eljárásban való felhasználásra, ahol a rivasztigmin ... kezdő adagja egy 5 cm² területű, kétrétegű tapasz, megtöltve 9 mg rivasztigmin dózissal, ahol egy rétegnek a felületegységre eső súlya 60 g/m², és összetétele a következő:

- rivasztigmin szabad bázis 30,0 súly%,
- poliakrilát-ragasztó 49,9 súly%,
- akrilát kopolimer 20,0 súly%,

- E-vitamin 1 súly%,
és ahol az említett réteg el van látva egy szilikon ragasztóréteggel, amelynek a térfogategységre eső súlya 30 g/m², és összetétele a következő:
- szilikonragasztó 98,9 súly%,
- szilikonolaj 1,0 súly%,
- E-vitamin 0,1 súly%.”

Az igénypont a Novartis értelmezése szerint olyan dózistartományt védene, amelyre bizonyos „kiindulási dózis” jellemző, tekintet nélkül a rivasztigmintapasz konkrét szerkezeti vonásaira. A Novartis különösen azzal érvelt, hogy egy ilyen kiindulási dózis a kezelés első fázisa alatt használt tapasz által felszabadított rivasztigmin mennyisége, és hogy az igénypontban meghatározott konkrét tapasz csupán egy hivatkozási paraméter az ilyen felszabadult dózis közvetett meghatározásához.

Ilyen vonatkozásban a Novartis megerősítette, hogy az igényelt kiindulási dózis valójában 4,6 mg 24 óra alatt, mert ez volt az 5 cm átmérőjű, kör alakú tapasz által felszabadított rivasztigminmennyiség, ahol a tapasz az igénypontban meghatározott szerkezeti jellemzőkkel rendelkezik. Így – a Novartis szerint – bármely tapasz, amely a kezelés első fázisában 24 óra alatt 4,6 mg rivasztigmint szabadít fel, az igénypont oltalmi köre alá esne, és így bitorná a ’209-es európai szabadalmat, tekintet nélkül a tapasz szerkezeti jellemzőire.

A Novartis azzal érvelt, hogy ez volt az eset az alperesek rivasztigmintapaszaival annak ellenére, hogy nem tartalmazzák az igénypont összes szerkezeti jellemzőit.

A bíróság azonban elutasította a szabadalmi igénypont tág értelmezését a következő megfontolások alapján.

- Az Európai Szabadalmi Egyezmény 69. cikke szerint a szabadalom által nyújtott oltalom terjedelmét az igénypont határozza meg, ahol a leírást az igénypont értelmezésére kell felhasználni.
- A ’219-es európai szabadalom igénypontjának a szövege sehol sem engedi meg, hogy figyelmen kívül hagyják a benne meghatározott tapasz szerkezeti jellemzőit.
- Ha a leírásnak egy példája benne foglaltatik az igénypontban, miként a jelen esetben is, akkor a konkrét kiviteli alak a védett találmány meghatározójává válik.
- A leírás szerint a tapasz szerkezeti jellemzői arra szolgálnak, hogy javítsák a rivasztigmintapaszok tulajdonságait a technika állásához képest.
- A szabadalom leírása nem tesz említést 24 óra alatt 4,6 mg felszabadított konkrét dóziszról.
- Az igénypont Novartis általi értelmezése ellentmond a 69. cikk értelmezésének, amely szerint ez a rendelkezés „nem értendő úgy, hogy az igénypontok csupán irányelvként szolgálnak, és hogy a tényleges oltalom túlterjed azon, amit ... a szabadalomtulajdonos tervbe vett”.

Ezért a bíróság arra a következtetésre jutott, hogy nem volt ok az igénypont szerinti tapasz szerkezeti jellemzőinek a figyelmen kívül hagyására, és mert nem volt vitatható, hogy

az alperesek tapasztalatai azok közül nem az összeset reprodukálták, az ideiglenes intézkedés nem volt engedélyezhető.

B) A Spanyol Szabadalmi és Védjegy hivatal 2014. október elején bejelentette, hogy spanyol szabadalmi és használatiminta-bejelentések, valamint európai szabadalmak spanyol megerősítése esetén többé nem kívánja ügyvivői meghatalmazás benyújtását, ha a képviselőt spanyol szabadalmi ügyvivő látja el.

Ez az új rendelkezés nem vonatkozik képviselőváltás esetére, de természetesen a hivatalnak továbbra is megmarad a joga, hogy előírassa meghatalmazás benyújtását.

Szingapúr

A Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) 2014. szeptember 25-én a Szingapúri Szellemijog-tulajdon-védelmi Hivatalt a Szabadalmi Együttműködési Szerződés (PCT) keretében kijelölte nemzetközi kutatási hatósággá és nemzetközi elővizsgálati hatósággá. Az várható, hogy ez a kijelölés a gyakorlatban 2015 első felében fog megvalósulni.

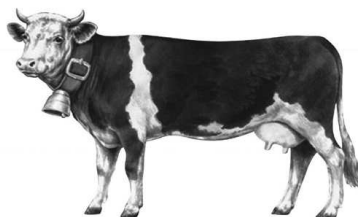
Itt említjük meg, hogy Szingapúr gyorsított szabadalom-elővizsgálati (PPH-) megállapodást kötött a Német Szabadalmi és Védjegy hivattal, amely 2014. október 1-jén lépett hatályba, az Orosz Szabadalmi Hivatallal (Rospatent), amely 2014. november 1-jén lépett hatályba, továbbá az Európai Szabadalmi Hivatallal, amely 2015. január 1-jén lép hatályba.

Thaiföld

A Thaiföldi Szellemijog-tulajdon-védelmi Hivatal és a Japán Szabadalmi Hivatal 2014. január 1-jén hatályba léptetett egy gyorsított szabadalomvizsgálati (PPH) kísérleti programot, amely két évig, vagyis 2015. december 31-ig marad érvényben. Ezt követően kölcsönösen kiértékelik a tapasztalatokat, és ha azok kedvezőek, a programot meghosszabbítják.

Törökország

A *Birlesik Gida Sanayi VE Ticaret Limited Sirketi* (Birlesik) a Török Szabadalmi Intézetnél kérte a MORINEK (magyar jelentése: lila tehén) védjegy lajstromozását a 29. áruosztályban. Ez ellen felszólalt a *Kraft Foods Schweiz Holding GmbH* (Kraft), a 30. áruosztályban korábban lajstromozott MILKA HAPPY COWS szóvédjegy és az alábbi ábrás védjegy tulajdonosa.

Az intézet helyt adott a felszólalásnak, és elutasította a Birlesik bejelentését. Ez ellen a Birlesik fellebbezést nyújtott be az intézet felső tanácsánál, amely megerősítette a hivatali döntést. Ezután a Birlesik az iparjogvédelmi ügyekben illetékes Első Ankarai Tanácsnál nyújtott be fellebbezést, amelyben a következőket állította.

- A Kraft egyik védjegye sem hasonlít az ő (Birlesik) védjegykérelméhez, amely csupán az egyetlen „morinek” szóelemből áll.
- A Kraft védjegyei a 30. áruosztályra vonatkoznak, szemben a Birlesik 29. áruosztályba tartozó áruival.
- A Kraft egyik lajstromozott védjegye sem jól ismert. Ezért azok csupán az igényelt áruosztályban megjelölt áruk vonatkozásában szolgáltatnak oltalmat.
- A Birlesik fő tevékenységi területe a sajt készítés, míg a Kraft fő tevékenysége csokoládé készítésre irányul, így nem áll fenn a fogyasztók megtévesztésének a kockázata.
- Ő (a Birlesik) a MORINEK védjegyet az innováció korszerű meghatározásaként használta.

A fentiek alapján a Birlesik arra kérte a bíróságot, hogy hatálytalanítsa a Török Szabadalmi Intézet döntését, és rendelje el védjegybejelentésének lajstromozását.

Válaszában az intézet előadta, hogy döntése összhangban áll a vonatkozó törvénnyel és a kialakult joggyakorlattal, mert:

- a Kraft védjegycsaládja jól ismert;
- a MILKA védjegyet 1901-ben lajstromozták, és az azóta is hatályban van;
- a lila színt Európában színvédjegyként lajstromozták;
- kutatások szerint a fogyasztók a lila színt a Milka márkájú csokoládékkal azonosítják;
- a MILKA védjegyet a Török Szabadalmi Intézet jól ismert védjegyként lajstromozta;
- a Birlesik védjegyének lajstromozása a Kraft védjegyeivel való társításhoz vezetne.

A Kraft a Birlesik fellebbezésének az elutasítását kérte.

A felek által benyújtott bizonyítékok és előadott érvek alapján az Első Ankarai Tanács a következőket állapította meg.

- A Birlesik olyan élelmiszerekkel kapcsolatban kérte a védjegy lajstromozását, amelyekre vonatkozólag a Kraft védjegyei jól ismertek voltak annak következtében, hogy a Kraft a MILKA védjegyet Törökországban és Európában hosszú ideje széles körben használja, különösen csokoládétermékekkel kapcsolatban.

– A tej és a tejtermékek kiegészítői a csokoládénak, a kakaónak és a jégkrémtermékeknek, mert azoknak tej a fő alkotórésze.

– A Birlesik védjegyének az egyetlen komponense a Kraft ábrás védjegyének a török leírása.

– Minthogy a Kraft MILKA védjegye jól ismert, fennáll az összetévesztés és a társítás veszélye a védjegyek és azok tulajdonosai között.

A fentiek alapján a bíróság megállapította, hogy a Birlesik védjegyének lajstromozása következtében a Birlesik tisztességtelen előnyt szerezne a Kraft védjegyeinek a hírnevéből, és a Kraft védjegyének jól ismert jellege következtében árthatna a Kraft hírnevének a 29. áruosztály áruai vonatkozásában.

A bíróság ezért elutasította a Birlesik fellebbezését, jóváhagyta az intézet döntését, amely elutasította a Birlesik MORINEK védjegyének lajstromozását, és elrendelte, hogy a Birlesik fizesse a perköltségeket.

Új-Zéland

Az *Intercity Group NZ* (IG) és a *Nakedbus* ádáz versenytársak Új-Zéland hosszú távú buszszolgáltatásában. Újabban befejeződött az „intercity” kifejezéssel kapcsolatos védjegyháborújuk második köre.

Az IG védjegyként lajstromoztatta az INTERCITY szót országúti szállítási szolgáltatásokra, és Új-Zélandon sok év óta ismert arról, hogy ilyen szolgáltatásokat nyújt ezzel a védjeggyel.

2012 októberében a *Nakedbus* a Google Adwords-től az „inter city” kulcsszó 87 különböző változatát vásárolta meg, és ezt követően online hirdetéseket jelentetett meg címként ezt a kifejezést használva.

Az IG pert indított a *Nakedbus* ellen, azt állítva, hogy annak hirdetése félrevezetik a közönséget, és ez a tevékenység az 1986. évi, tisztességes kereskedelmet védő törvénybe ütközik. Az ügyben az új-zélandi felsőbbíróság (High Court, HC) bírója, Hansen bíró 2013 márciusában meghallgatta a feleket annak eldöntése céljából, hogy az „inter city” kifejezést a *Nakedbus* kereskedelmi tevékenysége folyamán védjegyként, vagyis szolgáltatásai kereskedelmi eredetének azonosítására használta-e, és megállapította, hogy az „inter city” kifejezés kulcsszóként való használata internetes hirdetésekben nem vezetett a fogyasztók megtévesztéséhez a *Nakedbus* szolgáltatásaival kapcsolatban; ezért a *Nakedbus* nem bitorolta az IG lajstromozott védjegyét.

Az ügyben a felsőbbíróság teljes tanácsa, élén *Asher* bíróval 2014 februárjában hozott végső döntést, amely eltért Hansen bíró döntésétől, mert megállapította, hogy versenytárs védjegyének a használata hirdetésben bitorlás még akkor is, ha a szó vagy kifejezés használata egyébként deskriptív. Ezért *Asher* bíró végső döntése az volt, hogy a *Nakedbus* bitorolta az IG védjegyét.

Uruguay

2014. október 7-én olyan rendelet jelent meg a hivatalos közlönyben, amely szerint az Uruguayban lajstromozott védjegyeket kötelező használni. Ennek megfelelően 2019. január 1-jétől kezdve bármely, érdekeltséggel rendelkező egyén vagy vállalat jogosult törlési kéréstet benyújtani az olyan lajstromozott védjegy ellen, amelyet az engedélyezéstől számított öt éven belül nem vettek gyakorlatba.

Ennek megfelelően a lajstromozott védjegy tulajdonosának bizonyítania kell a használatot. Ilyen vonatkozásban egy lajstromozott védjegyet akkor tekintenek használatnak, ha a lajstrommal védett bármilyen termék vagy szolgáltatás hozzáférhető az uruguayi piacon rendes mennyiségben és módon, a piac méretétől, az áru vagy a szolgáltatás jellegétől és az árusítás körülményeitől függően.